

Írta: dr. Pintér József,
az Ipari Minisztérium
Uránipari Titkárság vezetője

Mevezetes ünnepre készülődik a magyar bányásztársadalom. E napon az egész ország tisztelete és megbecsülése a hős bányászainkra összpontosul, méltó emléket állítva azoknak az elődöknek, akik a múlt rendszerben bátran, a jobb jövőbe vetett hittel áldozták életüket mindazokért a magasztos célokért, amelyeket a szocialista társadalom biztosít és igyekszik biztosítani e nagyon nehéz, de szép szakma dolgozóinak. Ezért elismeréssel és hálával tisztelgünk a bányászat több tízezres, harcokban edzett, sok veszéllyel és megpróbáltatással dacoló serege előtt.

E gondolatokkal köszöntöm a Munka Vörös Zászló Érdemrenddel kitüntetett Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóit, e nagyszerű kollektívát, amelyik a negyedszázados eredményes tevékenységével, — mint a legfiatalabb bányászati ágazat képviselője — mind a bányászat dolgozóinak, mind az ország népének méltó elismerését váltotta ki. Negyedszázaddal ezelőtt ennek a nagy történelmi múlttal rendelkező, gyönyörű városnak, Pécsnek környezetében elindult annak a fontos energiahordozónak a bányászata, amelyik a jövő energiájának az atom-energiának az alapját képezi.

Ez a forradalmi folyamat nemcsak egy új iparágat hozott létre, amely a bányászattól az ércfeldolgozásig bezárólag egész sor új szakmai tevékenységet alakított ki, hanem a környezet és emberformálás fontos tényezőjévé vált, amely Pécs város külső arculatában és belső életében a vállalat létrejötte óta mindjobban kifejezésre jut.

Hazánk egyik legszebb városában Pécsen bárhova visz útunk, mindenütt érezni lehet a viszonylag fiatal vállalat dolgozóinak városala-

MECSEKI Ércbányász

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

A MECSEKI ÉRCBANYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XVIII. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1981. SZEPTEMBER 1.

ító, városszépítő eredményes munkáját. Azonkívül, hogy a vállalat létrejötte óta ad munkalehetőséget a dolgozni vágyó és alkotókedvű munkásoknak és értelmiségieknek, nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy lelkes segítőkész dolgozói az évek óta végzett társadalmi munkájukkal jelentős mértékben járultak hozzá a környezetünk szebbé, kulturáltabbá tételéhez, a szocialista kultúra terjesztéséhez, valamint a sportolási és turisztikai feltételek javításához.

Természetesen egy vállalat tevékenységét elsősorban a népgazdaságban betöltött szerepe és eredményei alapján szokták értékelni. Gondolom, hogy a többszörös Kiváló Vállalat megtisztelő cím, a Munka Vörös Zászló Érdemrend, az Állami díjjal kitüntetett Tanácsa-brigád, a magyar kormány-kitüntetések mellett a Szovjetunió részéről adományozott magas kitüntetések is fémjelzik a vállalat kollektívájának elismerését.

Ez az elismerés abban is megnyilvánul, hogy Pécs város párt- és állami szervei a vállalat dolgozóit közül sokat meghívják a politikai, társadalmi és állami szervek testületeibe, valamint a gazdasági, tudományos és műszaki élet különböző fórumaira, ahol kutató és fejlesztő munkájuk eredményeivel mind a hazai, mind a külföldi műszaki tudományos közvélemény elismerését váltották ki.

A vállalat eredményeinek méltatása mellett nem feledkezhetünk meg a szovjet—magyar műszaki-tudományos együttműködéséről. Fialtal dinamikusan fejlődő iparágunk létrejöttének első perceitől kezdve lépten-nyomon éreztük a Szovjetunió segítőkészségét. Berendezések, anyagok, eszközök szállításával, szakemberek küldésével, magyar szakembereink Szovjetunióbeli tanulmányútjának lehetővé tételével jelentős mértékben segítette elő a termelési folyamatok fejlesztését a növekvő feladatok teljesítését.

Ebből az alkalomból sok szeretettel köszöntöm kedves szovjet barátainkat, akik vállalva dolgoznak velünk és együtt örülnek eredményeinknek.

Köszöntőmben szeretnék még arra utalni, hogy a 31. bányásznapot a VI. ötéves terv első éveiben ünnepeljük. Ebben a tervciklusban még kihangsúlyozottabb szerep jut az ásványi nyersanyagok bányászatának a racionális energiagazdálkodásnak. Bányászaink értik pártunk politikáját, s ennek tudatában készek még eredményesebben dolgozni.

A Mecseki Ércbányászati Vállalat valamennyi dolgozójának szívből kívánok erőt, egészséget, sok boldogságot a bányászköszöntéssel:

Jó szerencsét!

Szeretettel köszöntjük vállalatunk dolgozóit

Köszöntjük a törzsgárdát

A 31. bányásznapon tovább bővült az arany pecsétgyűrűvel kitüntetett vállalati törzsgárda létszáma. A vállalat legmagasabb elismerését a 20 éves föld alatti tevékenységért, illetve a 25 éves külszíni munkáért járó arany pecsétgyűrűt 402 dolgozó veszi át. A bányásznapi tiszteletére rendezett ünnepségen az alábbiak részesülnek a vállalat ezen elismerésében:

II. sz. BANYAUZEM

Andrasek János vágár, Ács László vágár, Babos Bertalan csillés, Beke Mihály vágár, Berecz István körletvezető-helyettes, Blumenschein Ferenc csillés, Bogár László vágár, Borbás Ferenc (29.) vágár, Borbás Ferenc (39.) aknavágár, Bornemissza Tibor vágár, Bótos János szállítási felvigyázó, Bujtor Béla üzemvezető, Csabai Ferenc vágár, Csaholczi Sándor akkutöltő, Czuni Zoltán aknász, Dull István vágár, Farkas László körletvezető, Furdai István vágár, Geisz János szállítási felvigyázó, Gelencsér László csatlós, Glass Zoltán körletvezető-helyettes, Hertelendi Kázmér főaknász, Horesnyi János operátor, Jung György csillés, Kalocsai Gyula aknász, Király Dezső robbantómester, Kiss Ferenc operátor, Kiss Géza aknász, Klakk Miklós vágár, Kolonics Mihály TÜK előadó, Kovács István vágár, Kovács János (29.) fűrőmester, Kovács János (38.) diszpécser, Kövi János vágár, Martini Béla csillés, Mile Zsigmond vágár, Molnár László (43.) vágár, Moós János csatlós, Móricz János szállítási felvigyázó, Nagy János vágár, Nagy Zoltán robbantómester, Nádor Győző terv-statisztikus, Orszá Bálint fűrőmester, Patkó József vágár, Pálfi Béla vágár, Pólics Vince fűrőmester, Rab Lajos mozdonyvezető, Rónaki Sándor aknász, Sánta Antal vágár, Sárosi János aknász, Schiszler Imre robbanóanyag

szállító, Schmidt Ödön mozdonyvezető, Simon László mozdonyvezető, Sipos János csatlós, Szabó Dénes lakatos csoportvezető, Szabó Ferenc (42.) vágár, Szakmáry Ferenc geológus technikus, Szántai Imre aknász, Szilágyi János mozdonyvezető, Szuhanyik László vágár, Takács Lajos (42.) vágár, Temesi Jenő munkautyú vezető, Tihanyi József mozdonyvezető, Tisztli László akkutöltő, Tóth János (35.) vágár, Tóth Mihály csatlós, Trischler Ferenc körletvezető helyettes, Török István robbantásvezető mérnök, Tukacs János személyné vezető, Turcsán István vágár, Varga Gyula (27.) operátor, Varga Zoltán csatlós, Wenczler Ferenc robbantómester, Zsigovics János csoportvezető.

III. sz. BANYAUZEM

Ádám Ferenc csoportvezető, Bakó József lakatos, Bátor Béla technikus, Bencke Béla technikus, Berhidai Lajos bányamérő szakmunkás, Boskovits Elemér körletvezető, Balla Jenő vágár, Bartus Zoltán aknász, Békési József fűrőmester, Bárócz István szb-titkár, Bartha András vágár, Bakter János vágár, Csécsői Tóbiás villanyszerelő, Dékány József kovács, Drótos László körletvezető, Ferencz Józsefné műszaki rajzoló, Frits Jenő villanyszerelő, Freitag Antal vágár, Felmérői László vágár, Gaál István szállítási felvigyázó, Gáspár Pál villanyszerelő, Geresics Károly vágár, Gondos József vágár, Gold József lakatos, Gida László mozdonyvezető, Gyöngyösi Mihály szállítógépész, Hollós János vezetőkönyvelő, Horn László technikus, Hiddeg Gyula robbantásvezető, Huszár Ferenc technikus, Horváth József körletvezető, Jánosik Miklós lömester, Jeránt Emil akkutöltő, Kővári János geológia vezető, Koch Ferenc bányamérő szakmunkás, Kovács János fűrőmester, Kovács Lajos csoportvezető, Kotrocó Géza villanyszerelő, Kiss Barna lakatos, Korb József vágár, Kovács László operátor, Kovács János segédvágár, Kocsis János vágár, Kálmán József szállítási felvigyázó, Lakosa Gyula lakatos, Lővei János vágár, Lakatos János csillés, Lipcsei Ferenc főcsatlós, Lutor József vágár, László István vágár, Miskolci László operátor, Magyar István asztalos, Makk Andor villanyszerelő, Marsa Gábor fűrőmester, Muzslai András lakatos, Németh Géza főbányamester-helyettes, Németh Lajos főmérnök, Nagy László technikus, Nagy János csillés, Ormos László művezető, Pápai József lakatos, Pethő Ernő főbányamester, Pozsgai József vágár, Rózsa Antal technológiai mérnök,

Rudolf Miklós technikus, Rézműves Tibor aknász, Rákosa Ferenc vágár, Rákosa Jenő robbantómester, Soós Péter bányamérésvezető, Sajti Mihály szállítógépész, Sebestyén János főcsatlós, Somogyvári Lajos lakatos, Szívós László körletgeológus, Szarvas László csillés, Tóth Sándor aknász, Tompa István vágár, Turós Lajos csillés, Tóth János villanyszerelő, Tóth Tibor robbantómester, Vicze János szellőztetési mérnök, Varga Ferenc csillés, Zórényi Gyula lakatos.

IV. sz. BANYAUZEM

Adrián Dezső vágár, Breddács László bányamérnök, Balogh István lakatos, Barka László akkutöltő, Bánfi József technikus, Belső Jenő aknász, Bocsor István vágár, Bognár János villanyszerelő, Bogyai Ferenc főaknász, Bokodi Géza bányamérnök, Czakov Béla vágár, Csöndör László vágár, Danka Imre főaknász, Deák Ferenc főcsatlós, Demeter Ferenc operátor, Fábiani Sándor vágár, Földesdi Károly vágár, Füstös Károly mozdonyvezető, Gáspár Béla operátor, Gáspár Ferenc vágár, Holló János mozdonyvezető, Horváth Csaba kollektor, Horváth György vágár, Illés János vágár, Iványi József szellőztetési mérnök, Kakuszi József geofizikus technikus, Kaprényi József bányamérő technikus, Kecskés Béla csillés, Kovács Károly vágár, Keresztes József vágár, Király Imre vágár, Kis Lukács György diszpécser, Lehoczky Mátyás főbányamester, Lovas Lajos főművezető, Magyar Ferenc operátor, Mészöly József vágár, Molnár Károly vágár, Nyári Gyula szállítógépész, Nyári János geofizikus technikus, Omacht Géza mozdonyvezető, Orbán József főcsatlós, Orovecz József főaknász, Papp István normás, Pulai László lakatos, Rozs József segédvágár, Rostás Gábor aknász, Salamon Ferenc segédvágár, Scheitler János aknász, Schmidt József geológus mérnök, Sebestyén Imre vágár, Soponyai István vágár, Szabó Ferenc bányamester, Szabó István vágár, Szabó József műszaki titkár, Szücs József főcsatlós, Szekeres Ottó bányamester, Sziklai János aknász, Tamási László vágár, Tukora György aknász, Uhrík Pál vágár, Varga Béla lakatos, Varga Győző vágár, Vámosi Imre vágár, Zákányi Ferenc mozdonyvezető, Zethner György geofizikus mérnök, Tóth Pördi Imre vágár.

ÉRCDÜSÍTŐ ÜZEM

Bors Gyuláné TÜK-kezelő, Hartmann Lajos anyag-gazdálkodó, Hornyák János lakatos, Kókai Imréné gépiró, Kónya József munkautyú vezető, Maczák János műszerész, Pálffy Norbert főmechanikus, Poós István vegyipari szakmunkás, Róka Péter üzemvezető, Sasréti Gyula üzemrészvezető, Takács Simon csoportvezető, Tóth Tibor művezető, Vancsa Gyula csoportveze-

tő, Várhelyi László diszpécser, Végh Gábor kompresszorkezelő.

KÍSÉRLETI KUTATÁSI ÉS AUTOMATIZÁLÁSI ÜZEM

Fekete László részlegvezető-helyettes, Köves Gyula vágár, Laboda Tibor főmérnök, Sipos Tibor vágár, Vados István üzemegységvezető, Vincze János üzemegységvezető-helyettes.

KUTATÓ-MÉLYFŰRŐ ÜZEM

Ary Károly erőgépkészelő, Balázs József operátor, Bedők Jenő fűrőmester, Berta János fűrőmester, Biró Ferenc toronyszerelő, Boa Géza fűrőmester, Borky Lajos fűrőmester, Czigány Péter fűrőmester, Csiszár Sándor alapozó csoportvezető, Deák Sándor fűrőmester, Devich Béla villanyszerelő, Elek István tudományos főmunkatárs, Erdei Róbert fűrőmester, Fehér Ernő fűrőmester, Főris György raktári kiadó, Galamb Péter vizállomás-kezelő, Gazdag Ede fűrőmester, Gárdonyi Ervin geológus technikus, Gáspár Jenő villamos művezető, Gerzson István geofizikus mérnök, Gunszt György operátor, Hegyi László motorszerelő, Hóbor János toronyszerelő, Horváth Károly lakatos, Huzián István fűrőmester, Katona László főfűrőmester, Károlyi Sándor fűrőmester, Kékedi Pálné terv-előadó, Kovács István főmérnök, Kovács János raktári kiadó, Kun József geofizikus technikus, Lauer János üzemegységvezető, Márfi Ernő fűrőmester, Máté Ferenc szivattyúkezelő, Müller Ferenc főfűrőmester, Nagy Gyula főfűrőmester, Németh Ferenc hegesztő, Németh Gyula műszerész, Nébli Imre főfűrőmester, Pál János geodéta technikus, Pintér József alapozó, Pühr Ede főfűrőmester, Rónai János fűrőmester, Rónaki László hidrogeológus technikus, Sólyom Béla telefonszerelő, Streicher Ferenc technológiai részlegvezető, Szederkényi György operátor, Szekeres László

esztergályos csoportvezető, Tanó János esztergályos, Tarnóczai Mária titkár, Tirkala Ferenc üzemvezető, dr. Tóka István munkaügyi vezető, Turi János portás, Ujhelyi István operátor, Zsigmond B. László műszaki rajzoló.

SZOLGÁLTATÓ ÜZEM

Balogh József vágár, Bannai József erőgépszerező, Bányász István üzemegységvezető, Blazsekovic József raktáros, Bodor László elektrikus, Czeider József gépkocsivezető, Csapó Dezső villanyszerelő, Decsi Imre gépkocsivezető, Domokos József diszpécser, Egres János vasútépítő, Erdei Tibor gépkocsivezető, Fehér Antal esztergályos, Felföldi János erőgépszerező, Gallovits Tibor lakatos, Garajszki János gépkocsiszerező, Garzó Gábor gépkocsivezető, Gazdag Imre esztergályos, Harangozó Mihály főmérnök, Helstáb Jenő erőgépszerező, Hof Herman Sándor mozdonyvezető, Horváth Imre villanyszerelő, Jaksa József garázsmester, Joó László erőgépkészelő, Keresztes József erőgépkészelő, Kispataki Béla gépkocsivezető, Kocsi József villanyszerelő, Kondor József gépkocsivezető, Kovács László gépkocsivezető, Kunszt Géza gépkocsivezető, Lenti József vasútépítő, Lovász Imre kompresszorkezelő, Marinov Dezső tmk-vezető, Mátyás József gépkocsivezető, Nagy János forgácsoló, Nagy József elektrikus, Neizer Dávidné adminisztrátor, Papp Ernő lakatos, Schmidt Antal erőgépszerező, Selmi Lajos gépkocsivezető, Solyomosi Miklós erőgépszerező, Szabadi Béla vágár, Szabó Miklós gépkocsivezető, Szeenci Béla erőgépszerező, Szirtes György gépkocsivezető, Szokol Ferenc mozdonyvezető, Taubert Ferenc szállítási felvigyázó, Tóth István lakatos, Varga József gépkocsivezető, Varga Miklós elektrikus, Végh József kőműves, Villányi Imre gépkocsivezető, Vranesics József diszpécser.

ANYAG- ÉS ÁRUFORGALMI FŐOSZTÁLY

Banó József csoportvezető, Barics György vagonrakó, Fekete József vagonrakó, Farkas Ferenc tűzvédelmi felügyelő, dr. Keffel Róbert csoportvezető, Kovács András asztalos, Matkó Lajos vagonrakó, Német Jenő osztályvezető, Pogány László csoportvezető.

KÖZPONT

Ákl Ferenc csoportvezető, dr. Barabás Andor főosztályvezető, Barlangi Mihály tervezőmérnök, Batyányi Jánosné előadó, Bimbó József szociális igazgató, Bódi Istvánné fénymasoló, Bodrogi Frigyes csoportvezető, Böhm Tibor vezérigazgató-helyettes, Csepregi Istvánné gépiró, Deák Béla bányamérnök, Elek Istvánné geológus mérnök, Fers Antal csoportvezető, Gábor Mihály műszaki ellenőr, Gebhardt Ferenc osztályvezető, Horváth Ferenc időmérő, Horváth Gyuláné takarítónő, Jobb József osztályvezető, Juhász Károly osztályvezető, Kamarás Lászlóné pénztárelőadó, Karsai Mátyásné takarítónő, dr. Kemény Antal műszaki, gazdasági tanácsadó, Kertész Károly műszaki rajzoló, Kondorosi István őrségparancsnok, Kósa József osztályvezető, Kovács János csillemerő, Lévai Dezsőné előadó, Makarics József csoportvezető, Malek Béla műszaki titkár, dr. Marton István osztályvezető, Müller József bányamérő szakmunkás, Nagy József osztályvezető, Olti Lajos bányamérnök, dr. Patla Károly osztályvezető, Rózsa Iván csoportvezető, Sallay Árpád főosztályvezető, Schreck István tervező, Skoda József tmk-előadó, Soós Kálmán sugárvédelmi mérnök, Somlyai Zoltán geofizikus mérnök, Szabó István gépészmérnök, Timár Tibor csoportvezető, Tózsér Ottóné főpénztáros, Tóth József csillemerő.

A vállalati ünnepségen átadott 402 elismeréssel 1097-re emelkedett az arany pecsétgyűrűvel kitüntetett törzsgárdatagok száma.

Ercbányász

A Mecseki Ercbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kablár János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-243, 7-147

Kiadja:
a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
43,20 Ft
Előfizethető
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

Gazdag MHSZ-program a bányásznapon

Az MHSZ bányásznapi rendezvényeiről Bosznai Pál, a MHSZ megyei agitációs és propaganda főelőadója, és Egervári József eljórnyós főelőadó tájékoztatta lapunkat:

— Bányásznapi rendezvényeink intézkedési tervét forgatva úgy tűnik a tavalyinál jóval több lesz az MHSZ rendezési program.

— Valóban, sokkal nagyobb választékot kínálunk az idén — kezdi a beszélgetést Bosznai Pál — rendezvényeink már a hét elején megkezdődnek.

— Mit ajánl az érdeklődők figyelmébe?

— Augusztus 31-én nyílik és szeptember első hetében nyitva tart a szervezeteinkben folyó tevékenységet átfogóan bemutató kiállítás, mely a Ságvári Endre Művelődési Házban lesz. A kiállítással egyidejűleg délutánonként 2-6-ig minden nap filmvetítéseket tervezünk

ugyanitt. Szeptember 5-én és 6-án technikai kiállításunkat tekinthetik meg az érdeklődők a Ho Si Minh-parkban. A különböző szakágak sátraiban szakembereink bemutatják a gépjárművezető oktatás technikai eszközeit, bemutatkozik könnyűbűvű szakosztályunk, de lesz fegyverkiállítás, repülő-, hajó-, és autómobil kiállítás is. Szintén a Ho Si Minh-parkban nyitja meg lőpavilonját a Petőfi Lövész Klub, ahol az érdeklődők is bemutatják a lövésztudományukat. Forgalmazással egybekötve tartjuk rádiótechnikai bemutatónkat, szeretnénk kapcsolatot teremteni az ország többi bányászvárosában működő rádióamatőrrel, hogy egy kicsit részesei lehessünk az ottani bányásznapi hangulatból is. Külön érdeklődésre tarthat számot technikai kiállításunk, vitorlázó- és sárkányrepülést bemutató rész. Az újmecsekkelj Ercbányász modellezőpályán rádió-

irányításos autómobil versenyére kerül sor szeptember 5-én 10,00 órától 16,00 óráig és 6-án 9,00 órától 14,00 óráig.

— Ha már a versenysportnál tartunk — veszi át a szót Egervári József — hadd hívjam fel a figyelmet a Bányász kupa eljórnyós versenyre is. A verseny szeptember 2-5-ig tart, s a pogányi repülőtéren kerül megrendezésre. Idén különösen sok klub jelezte részvételét, s bár a nevezési lista nem végleges, de várhatóan több válogatott versenyző is indul. A szurkolók a legizgalmasabb pillanatokot a helyszínen képmagnón is figyelemmel kísérhetik. A verseny eljórnyós bemutatóval egybekötött eredményhirdetésére szeptember 5-én délután a PMSC labarúgó pályáján kerül sor. Ugyanitt repülőgépmobil és hőlégballó bemutató is lesz.

Bányászdinasztiák

Bánya. A látogató életveszélyt vél felfedezni minden számára gyanús zajban, s ha apró kódban hull kobakjára... A napszinten mázsás kötömből beszél, mely elől ügyesen ugrott félre. Ő, az alkalmi bányájáró.

Bányászok. Ők nyugodtan, minden mozdulatukkal magabiztosan dolgoznak a fejtésekben, s a vājvégeken. Miért? Egyszerű lenne a keresetre, s a ma már nem is olyan könnyen kapható lakásra hivatkozni. Jóllehet volt idő, amikor a bányában többszörösét lehetett ke-

resni más munkához képest, s a lakáskulcshoz is hamar hozzájutott az ember. Volt idő, amikor a bányász is apáról fiúra szállt — más mesterségekhez hasonlóan — de erről ma már ritkán szólhatunk. A vājártanulók között például elvétve vagy egyáltalán nem találni bányászgyereket. Miért? Aligha tudnék erre válaszolni. Mégis bányászmeinket járva találkozunk bányászdinasztiákkal. Igaz, az apáról fiúra szálló mesterség itt már kerülőúton, más szakma elhagyásával folytatódik. De folytatódik.

Egy munkahelyen a Tompa család

Ilyenkor, bányásznap táján, a szokásosnál többször és nagyobb hangsúllyal kerül szóba a bányamunka. Szót ejtünk bányászaink mindennapi tevékenységéről, a munkában élenjárókról. A nevek böngészése során időnként megakad a szemünk az azonos neven. Apákról és gyermekeikről van szó, akik ugyanabban az üzemben dolgoznak.

Tompa István vasútépítő is, két fiával Istvánnal és Csabával dolgozik együtt a III. sz. bányüzemben.

Az apa immár huszonegy éves üzemi munkaviszonyával rendelkezik. A több mint két évtizedből nyolc évét kovácsként dolgozott. Szakmai tudását, nagy ta-

gédmunkásként dolgozik a III. sz. bányüzemben.

— 1973-ban kesztyűszabásként végeztem. E szakmában hét évet töltöttem el anélkül, hogy az elképzeléseim valóra váltak volna. Mindig vonzott az a lehetőség, hogy édesapámmal és bátyámmal együtt dolgozhatom. Tulajdonképpen most ezért vagyok itt a bányánál.

István, az idősebb fiú, 1972-ben jött az üzemhez. A tanult szakmája villanyszerelő. Őt a nagyobb kereset vonzotta. Idén nősült. Az anyagiak miatt most a torkrétezőknél dolgozik. Itt több a pénz. Havi 2500-ba kerül az albérlet.

Amikor azt kérdezem tőlük, elégedettek-e mun-

paszlatatát, most úgy hasznosítja, hogy a föld alatti vasútépítéshez szükséges berendezések, speciális előkészítést végzi — közmegelegedésre. Társai, vezetői mindig számíthatnak precizitására.

1960-ban a katonatiszti egyenruhát cserélte fel a sichtessel, mert kellett a több pénz a növekvő család ellátásához. Meg az igények is nagyobbak lettek.

Hogy mégsem csak a nagyobb kereset volt a döntő szempont, elég elmondani Tompa Istvánról, hogy 1965 óta munkásorként végez aktív társadalmi tevékenységet és oszlopos tagja az üzemi piztolycsapatnak. Kétszeres kiváló munkásör, háromszoros kiváló dolgozó.

Fiai tehát jó példát láthattak az apjukban. Így az sem csoda, hogy most egy helyen dolgoznak.

— Pedig nem csalogattam egyik fiút sem a bányához — mondja az apa.

A kisebbik fiú, Csaba adja meg erre a magyarázatot, aki 1980 óta fűrés se-

kájuk erkölcsi és anyagi megbecsülésével, egyértelmű igen a válasz. Jó a közérzetük és szívesen teszik a dolgukat.

Az apa büszkén újságolja, hogy István rövidesen munkásör lesz és valószínűleg egy szakaszban teljesítenek majd szolgálatot.

Mindkét fiú tizennégy éves kora óta KISZ-tag. Űgy mondják, számukra természetes, hogy a gazdasági munkán kívül is hasznos tagjai legyenek a közösségnek.

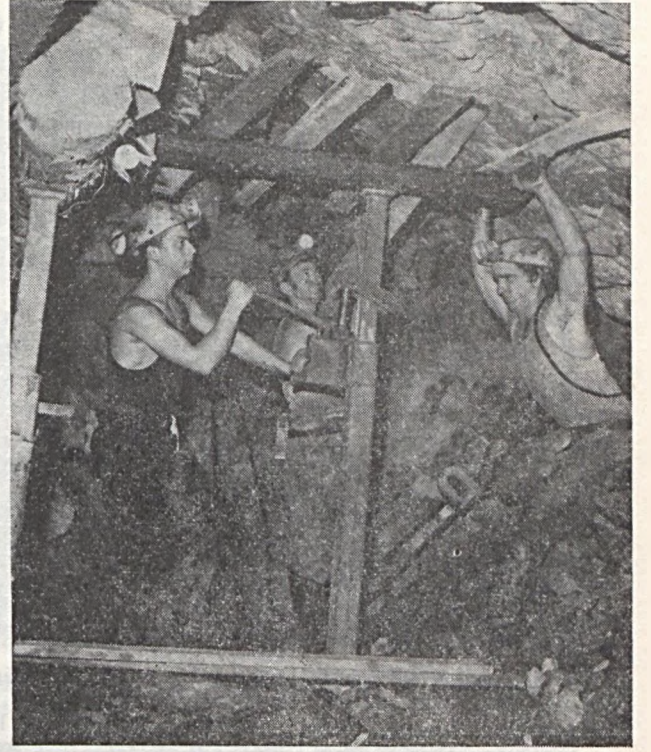
Az idősebb fiú évekig alapszervezeti KISZ-vezetőségi tag volt. Jelenleg ifi-vezető és az üzemi KISZ-vezetőségi sportfelelősé. Csaba, a fiatalabb, ifjúgárdista.

Egyikőjük sem akar vándormadár lenni. Az apa innen szeretne majd nyugdíjba menni, István is erősen kötődik ide, Csaba is itt szeretne véglegesen megállapodni.

Űgy véljük, egyik elképzelésnek sincs semmi akadály.

Herendi István

Gál György és fiai

Találkozásunk előtt, — hogy miért magam sem tudom — csupa izom, tagbaszakadt bányászokat képzeltem el. Hármójuk közül azonban csupán ifjabb Gál Györgyre állt a képzelet, igaz ő sem óriás. Az édesapa, Gál György, a maga ötven évével, apró, szikár természetével, magabiztosan szorított kezét.

— En vagyok a kis Gál. Tudja, engem már az ötvenes évek derekán Kossuth-bányán így szólítottak a társaim — mondta bementatkozasképpen, s egyben tudtomra adva, hogy régi bányásszal állok most szemben.

A legifjabb Gál, Zoltán kamaszos mosollyal csendesén mutatkozott be. Apa és két fia a 14-es fejtési csapaton dolgozik a II. sz. bányüzemben. Az édesapa mint csapatvezető vājár, a 22 éves György szakvezető vājárként, míg Zoltán csillésként száll le nap, mint nap a bányába.

— Miként vezetett útjuk egyazon bányába? — kérdezem a csapatvezetőt.

— Ez nem olyan régi űgy, űgyhogy előrébb kezdeném bányászokadunk történetét. Parasztyerek voltam, s apám cselédeemberként kereste azt a keveset, amit kapott. Mi gyerekek nyolcan voltunk testvérek otthon. Libákat, állatokat legeltettem. Ez volt a gyerekkorom. Az ötvenes évek elején aztán négyen bányásznak álltunk. Így lettem szenes. Uránosnak 1965-ben jöttem a IV. sz. bányüzembe, majd 1966-ban áthelyezésemet kértem ide a kettes üzembe. Csillésként a 66-os csapatra kerültem, Peller Gyula keze alá. Itt a vállalatnál más körülmények fogadtak, mint a szeneseknél. Igaz, flizkallag ez nehezebb, de vissza nem mentem volna Kossuthra.

— A torkommal kéne valamit csinálni, — mondja elnézést kérően, mert erősen köhögni kezd — űgy kapar. Rossz ilyen kezűd hangon beszél.

— Orvosnál...?

— Persze, hogy voltam — vāj közbe gyorsan — azt mondta, valami gégehurut.

— Táppénz?

— Nem szeretem, csak ha nagyon muszály. Tudja, — mondja némi töprengés után — amikor a fiam űgy döntöttek, hogy bányásznak állnak, elmondtam nekik az alsonadrág tanmesét. Ha ide jönnek, itt is maradnak, munkahely csereberét nem engedek. Meg hát engem se hozzanak szégyenbe.

— Az „ötszázásban” géplakatosként egy évet tanultam — folytatja a bányászcsalád történetét, ifjabb Gál György — s mivel nem tetszett, odébb álltam. Bányász még koréng-

déllyel sem lehettem, nem voltam 18 éves. Vártam, s addig az építőknél lettem segédmunkás. Egy év múlva aztán idekerülhettem.

— Hogy miért? Először a kiváncsiság hajtott, meg hát apa is, és a IV. üzemi aknász nagybátyám is sokat mesélt a bányáról. Ilyen versenyt nyertek, olyan oklevelet szereztek, így sikerült a vízsga, s ehhez hasonlókról hallottam állandóan. Szó se róla, az első bányabeli napok ijesztőek voltak. Talán még féltém is kicsit. Nagy darab kövek lógtak mindenütt és mindig azt vártam, mikor pottyannak le. Az első hetekben többször mondtam magamban, ide vissza nem jövök. Aztán az idő elszaladt, régen volt 1977, s én maradtam.

— Igaz, biztosságérzetet adott, hogy apu mellett tanultam meg ezt a mesterséget.

— Jó tanítónak bizonyult az édesapja?

— Igen, ma már persze vitatkozunk, hiszen bányász lettem én is. Először segédvājár, vājár majd robbantómesteri tanfolyamot végeztem.

— Hogyan lesz egy fiatal pékből bányász? — kérdezem a tizenkilenc éves Zoltánt.

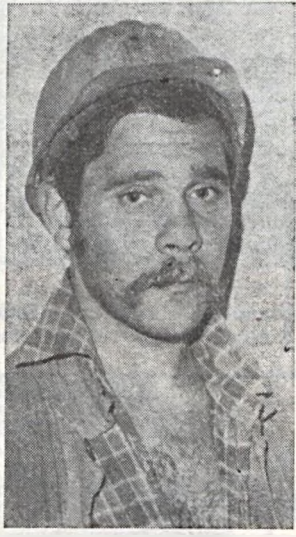
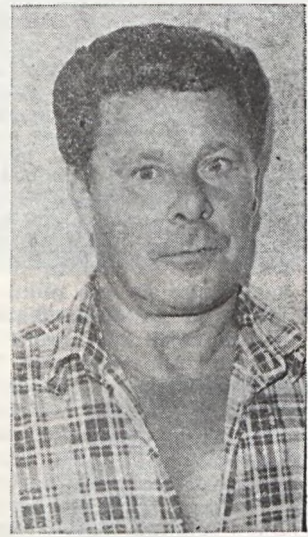
— Hah, két napig voltam csak kenyérszaggató — válaszol nevetve — s a sors iróniájából lettem tulajdonképpen bányász. A tanulóidő után ugyanis a komlói pékségbe helyeztek. Okorvölgyből, ahol lakunk, ez busszal naponta nem járható út. Nem tetszett, hogy majd csak a hétvégeken jöhettek haza, s munkásszálláson kell laknom, ráadásul a szénbányászokén. A két nap alatt másról sem hallottam, mint a bányáról. Akkor egy pillanat alatt döntöttem, bányász leszek. Mert hát milyen pék az, aki bányászok között él, mi több, a családjából is ötven bányászok.

— Másnap már itt voltam felvételre. Aztán már minden olyan gyorsan ment, s egy éve már, hogy itt vagyok. Azt hamar megállapítottam, ez nem pékség. Mégis én is azt mondom, maradok.

— Látja, most a flük is elmondták, űk döntöttek így. Soha nem hívtam, csalogattam őket, igaz lebeszélni sem próbáltam elhatározásukról — mondja mintegy magyarázatul az édesapa.

— Sőt — mondja szinte egyszerűen a két testvér — édesanyánk se nagyon tiltakozott. Igaz, azt mondta: — En tudom, hogy apátok milyen nehéz munkát végez, s milyen fáradt. Ez vár rátok is. Ha mentek, becsülettel helyt is álljatok, mint apátok, aki izig-vérig bányász.

Veress Tamás

Szabó József és fia

Az űltöző délutáni csendjében az ifjabbik Szabó Józsefet várjuk.

— Mindjárt jön a gyerekek, csak kifürdik — mondja az apa.

Szabó József, a IV. sz. bányüzem fűrdőmestere, rehabilitált vājár. Néhány hónapja még vājvégen dolgozott, az 53-as csapat vezetőjeként.

— Ezerkilencszáz ötvennégyben történt — meséli. Még Pesten az Állami Nyomdában dolgoztam. Akkoriban sokfelől jöttek bányászokat toborozni. Fiatal voltam, kedvet is éreztem hozzá, így aztán elmentem Nagymányokra vājáriskolásnak. Így lettem bányász. Megszerettem a szakmát, a fejtést. Huszonhét évet dolgoztam bányában, de sohasem vágaton, mindig csak fejtésben.

— 1958-ban Nagymányokról Pécsre jöttem. Akkoriban az I. sz. bányüzemnél — ma ez talán hihetetlen — nem volt felvétel föld alatti munkakörbe. Külszíni segédmunkásként dolgoztam egy ideig és csak később kerülhettem vājvégre. Közben megnősültem, és megszületett Jóska. Bizony akkor nem gondoltam volna, hogy egyszer belőle is bányász lesz.

Nyílik az űltöző ajtaja.

— No, csak emlegetni kell, már itt is van, — mutat a belépő fiatalemberre. Az ifjabbik Szabó nemrég tette le a vājárvizsgát. Talán véletlen egybeesés, hogy éppen azokban a napokban — június közepén — vizsgázott, amikor apja új munkakörbe került. Anak idején az 53-as csapaton együtt dolgozott apa és fia. Erre az időszakra a fiatalember így emlékezik:

— Apa soha nem mondta, hogy legyek én is bányász, de amikor idejöttem rengeteget segített, hogy jövājár váljék belőlem. Engem sokkal szigorúbban fogott mint bárki mást a csapaton, de azt hiszem ez így természetes. Végülis ennek én láttam a hasznát, mert mindenre megtanított, amit egy vājvégen tudni kell. Később elkerültem a csapatáról. Azóta a 37-esen dolgozom.

— Azt hiszem nem kell szégyenkezniem a Jóska miatt — mondja az apa. — Hamar belejött a munkába. Sok mindent megtanult már, van hozzá érzéke. És ami a legfontosabb, megfelelő a hozzáállása.

— Amióta főfűrdőmesterként dolgozom jó pár újfelvételest felneveltem már. Beszélgetve velük sajnos csak azt tapasztaltam, hogy többjűkből hiányzik a felelősségtudat. Nem veszik komolyan a munkát, pedig aki itt megbecsüli magát, az nem jár rosszul. Itt van például a fiam. Jól keres, rövidesen lakást is kap. Mikor is? — fordul a fiához.

— Év végén költözhetünk.

Az idősebb Szabó Józsefet Petőcön csaknem mindenki ismeri. Tisztelik, becsülik, huszonhárom éve jött a vállalathoz. Már annak idején az I. sz. bányüzemnél is az 53-as csapaton dolgozott. A kollektíva nehéz szívvel vált meg tőle. A fia lépett az örökébe, és az alma nem esett messze a fájától.

Ódor István a 37-es csapat szakvezető vājára mondta:

— A „kis” Szabó? Olyan mint az apja. A legstabilabb emberünk.

Nógrádi Gábor

Az egészségvédelem helyzete és feladatai (IV.)

Kövértség = betegség

Orvosi szempontból az elhízás betegségnek minősül, mert nemcsak önmagában tekinthető káros állapotnak, hanem számos más megbetegedésre, szövődésre is hajlamossá tesz. Az elhízás káros súlygyarapadás, amelyet legtöbbször megzavart energiaegyensúly okoz. Ebben két tényező játszik szerepet: fokozott kalóriabevitel, vagy csökkent kalórialeadás.

Az elhízás gyógyítható betegség, ha idejében felfigyelnek rá és komolyan veszik. A hibás anyagcsere ugyanis visszafordítható, ha a túlzott táplálékbevitelt csökkentjük.

Sok elhízott ember úgy érzi, hogy nem eszik sokat, sőt lényegesen kevesebbet, mint azok a soványak, akikkel összehasonlította magát. Nem hisszük, hogy önámításból mondja, vagy érzi így a kövér ember. Egyszerűen arról van szó, hogy jóval magasabb a belső szükséglete, mint a tényleges kalóriaigénye szervezetének. Valahol hiányzik az a jelzés, mely időben, a kalóriaigénnyel párhuzamosan a jóllakottság érzését keltene benne.

Öröklődés kérdése is felvetődik, hiszen mindannyian ismerünk olyan családokat, amelyekben csak elhízott emberek vannak. A zsíranyagcsere öröklődő zavaráról van-e itt szó, vagy a külső körülmények hatásáról — ez a kérdés vitatható. Mindkettőnek szerepe lehet.

Az utóbbi időben egyre több adat és megfigyelés szól arról, hogy lelki tényezőknek is jelentős szerepe lehet az elhízás kiváltásában. Gyakran észrevehetünk olyat, hogy az ember bánatát más örömföréssel, például evéssel igyekszik ellensúlyozni.

Bánat, bosszúság, harag, szorongás, unalom, az egyedülléttől való félelem fokozhatja az étvágyat. Ilyenkor az evés pót-örömszerzőként fogható fel, amely például a szeretet, a szülői védelem szimbólumát testesíti meg.

Azt hiszem, senki előtt sem kétséges, hogy a kövérek nagyon szeretnek enni. Gyakran gyűjtnek ételrecepteket, szeretik az ingyencségeket, elfordul, hogy még éjszaka vagy tévézés után is „bekapnak pár falatot”. A kövérek egy sajátos csoportját képezik azok, akik a rendszeres étkezések során valóban rendkívül keveset esznek, azonban az étkezések közti időben rengeteg édességet, kalóriát fogyasztanak el.

Miért ártalmas az elhízás az egészségre?

Az elhízott ember krónikus betegségekre hajlamos. Az elhízás leggyakrabban cukorbetegséggel párosul, de sokkal több a magas vérnyomásos is a kövérek között. Nem ritka az sem, hogy az elhízás légzőszer-

vi, emésztőszervi, hormonális és izületi megbetegedésre tesz hajlamossá. A zsírsanyagcsere zavara, valamint az elhízás komoly rizikófaktora a szívinfarktusnak is.

Életbiztosítási és boncolási adatok bizonyítják, hogy a kövér embernek rosszabbak az életkilátásai, mint a normális súlyú embertársainak. Kövér ember számára az első és alapvető orvosi tanács: csökkentse testsúlyát!

Minden fogyókúra két alapvető részből áll, a testsúly csökkentése, a fogyókúra eredményének megőrzése. Rövid ideig tartó, kampányszerű fogyókúra, mely után újra visszaszedjük a nehezen leküzdött kilókat, semmit sem ér. A fogyókúra nagy önfegyelmet, kitartást és következetességet feltételez.

A normális testsúly megtartása alapvetően a helyes étkezési szokások kialakításán múlik. Fogyasszunk minél kevesebb zsír- és szénhidrát tartalmú ételt. Táplálékunk nagyobbik részét állati fehérjék, vitaminok és ásványi sók képezik.

A fogyókúrának nem kell önkínzásnak lennie. Helyesebb, ha naponta legalább 4–5 alkalommal eszünk, de nem túl bőségesen, mint háromszor, vagy kétszer étkezünk, de kiadósan. Még egy igen hasznos tanács, hogy a napi kalóriamenyiség nagyobbik részét lehetőleg a nap első felében fogyasszuk el.

A napi ötszöri étkezés orvosi szempontból mindenkinek ajánlható, de az étkezések között eszegetés (főleg édesség csipegetése) elkerülendő, mert igen sok feleslegesen bevitt kalóriát eredményez.

Fogyókúrázni szándékozónak nem ajánljuk a túlgyors lefogyást, vagy a teljes koplalást, mert ennek feltételei, ellenőrzési lehetőségei csak kórházban adóttak. A fogyókúra ne legyen látványos! A fokozatosság elvének betartásával törekedjünk inkább a minél tartósabb eredményességre.

Az elhízottak egy nagy csoportjánál nem is annyira a túlzott kalóriabevitel, hanem inkább a csökkent kalórialeadás okozza a főleg súlygyarapodást. A fizikai aktivitás, ill. moz-

gáshiány elősegíti a testsúlyfelesleg, az elhízás kialakulását. Így a másik legjobb fogyókúrás eljárás a fokozott kalória leadása, vagyis a rendszeres fizikai aktivitás, testedzés, sport. Nemcsak mozogni kell, hanem elfáradni, rendszeres testedzést folytatni.

Ha a kalórialeadás fokozásának és a kalóriabevitel csökkentésének módszerét kombináltan alkalmazzuk, biztosra vehető a siker. Szükség esetén kérjük ki kezelőorvosunk tanácsát is, és vegyük igénybe segítségét. Nehéz feladat, a fogyókúra, de higgyük el, megéri a fáradságot.

Dr. Varsányi Ágnes

Művelődjünk, mozogjunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház szeptemberi műsorából

1-én: Csapda az erdőben (NDK film).

5-én és 6-án: Fogadó az örök világossághoz (magyar film).

8-án: Langusza reggeli (olasz—francia film).

12-én és 13-án: Kabaré (USA film).

15-én: Édenkert a sikátorban (USA film).

Az előadások 16,00 és 18,00 órákor kezdődnek.

Szeptember 7-től Giccskiállítás. MM-es program.

Szeptember 10-én 16,00 órákor: Munkásakadémia. Előadó: dr. Iglói Zoltán, az MTI Baranya megyei tudósítója.

Éjszakai monológ

Délutános műszakból buszmegállóhoz siető, dolguk végzett, megfáradt emberek. Körben az erdő és a hegyek természetellenes kontrasztja, mögöttünk a IV. sz. bányáuzem hunyorgó szemű betonornyának hatalmas kolosszusa.

Sejtelmes sötét, fel-felparázsló cigaretták, ismerős arcokat kereső, a sötéttel reménytelenül birkózó pilantások, toporgó türelmetlenség.

A bódé mellett indulásra váró autóbuszok szigorúan szabályos alakzata. Vezetőik — láthatóan jó kollektíva — együtt alszanak vagy — mint most is — kártyáznak. Kicsit eljárt az idő. Piros ász oszt nem oszt után belső taktikai megbeszélés, végül eldől, ki indul.

Igaz, már legalább két buszra való ember kibicel, és toporog a megállóban. Sebaj! A kiválasztott még elsütö a ma estére tartogatott utolsó poénját, aztán fenséges tartással beül járművébe, indít, lassan a megállóhoz gurul.

A korlátokkal kényszerített sor már régen nem az, fékevesztett tülekedő tömeg. Méltatlankodó hangok, sértő megjegyzések, 23,05-kor indulni kellett volna, nem érjük el a csatlakozó járatokat. Már tíz percet késtünk.

Tülekedés, tolatkodás, szitkozódás.

Nincs tovább! A kocsibelseje felé ható nyomóerő és a bentlők ellenállása kiegyenlítődik. Többen nem férnek fel. A sofőr szinte barátságosan, gyilkos udvariassággal szól: „Tessék beljebb menni!” Taktikai szünet, körülbelül 3 másodperc. Becsuk-

ja az ajtót. Helyezkedés, kapaszkodókeresés, lábígazítás, sóhajok, némi megkönnyebbülés. Robbanóképes nyugalommal a vezető: „Rendben van, ha nem mennek hátrébb, én mehetek úgy is, hogy még a harmadik busz is elkerül bennünket!”

Társakat kereső bizonytalan megjegyzés: „lekésem a 27-est...” Jólneveltek vagyunk, nem csatlakozunk.

A vezető mégiscsak ember. Talán gondolja, hogy a család, vesztett a kártyán, vagy ki tudja...? Miért idegesítsük.

A szélvédő mögött műanyag vázában, mű rózsza, műillattal. A műszerfal olcsó terítővel letakarva. Gyengén sikerült autóbuzsmakett, nehezeknek.

Az ígéret kötelez. Betartotta. Két busz elkerül, mire Kővágószőlőre érünk. A gyenge idegzetűek nem bírják tovább, leszállnak — inkább a következővel mennek — cselekvésre ösztönző szitkok és kívánságok közepette. Igazuk volt. A sofőr nyilatkozik, mint-

Brigádvezetők tanácskozása

Augusztus 3-án került sor a IV. sz. bányáuzemben a szocialista brigádvezetők üzemi tanácskozására. A brigádvezetőkön kívül részt vettek a részleg gazdasági és társadalmi vezetői is.

Ez a tanácskozás nagyon kritikus időpontban zajlott le az üzem életében. Mint Varga Ernő üzemvezető hozzászólásából kitűnt, az üzem első fél éves tervét igen nehezen, — sok szombati feláldozásával — teljesítette. Áprilistól szinte minden szombaton termelő munka folyt az üzemben. Csak ezekkel a plusz műszakokkal sikerült elérni, hogy az első fél évre előirányzott tervek teljesüljenek. Varga Ernő elmondta, hogy a második fél évben ugyanilyen nehéz-

ségekkel kell számolni. Amennyiben talán még nehezebb is lesz, hogy a lemaradások pótlására valószínűleg nem lesz mód újabb szombati műszakokat szervezni.

Ebben a helyzetben igen nagy felelősség hárul a szocialista brigádokra, hiszen elsősorban az ő fegyelmzett munkájuktól függ az éves tervelőirányzatok teljesítése, következésképpen az is, hogy az év végére tervezett 2—2,5 százalékos bérfejlesztés végrehajtható legyen.

A tanácskozás második napirendjeként Tőke Csyula, az üzemi versenyértékelő bizottság titkára értékelte a szocialista brigádok első fél éves munkáját. A 92 szerződést kötött brigád közül 43 teljesítette időarányosan vállalásait. Ez tulajdonképpen jónak mondható, hiszen van még idő. Sajnos problémák mutatkoznak a naplók vezetésével. A vájvégi brigádok zöme termelési tervét túlteljesítette, de ez elsősorban a szombaton végzett műszakoknak köszönhető. Problémaként jelentkezett a fél év során a magas téppénzes műszakszám és az is, hogy az első fél évben igen sokan bumbliztak. Ezeknek a jelenségeknek a felszámolására nagyobb gondot kell fordítani a későbbiekben.

A tanácskozás utolsó napirendjeként került sor a KISZ X. kongresszusa tiszteletére meghirdetett munkaverseny első szakaszának értékelésére. A versenyben a bizottság értékelése szerint kiemelkedő eredményt értek el a: 6-os, 7-es, 11-es, 12-es, 14-es, 15-ös, 20-as, 21-es, 22-es, 28-as, 36-os, 44-es, 50-es és a 71-es vájvégi szocialista brigádok. Az itt felsorolt csapatok és a versenyben még eredményt elért brigádok oklevelet és pénzjutalmat kaptak.

Összességében a tanácskozás megállapította, hogy a szocialista brigádok az első fél év során jó munkát végeztek.

Ha a felmerült néhány hiányosság megszűnik, és a brigádok többsége ugyanúgy helytáll, mint az első fél évben, akkor joggal bízhat mindenki abban, hogy sikeres évet zár a IV. sz. bányáuzem.

L. L.

Wesztli László

Új bérfizetési rendszer a III. sz. bányáuzemben

A III. sz. bányáuzem szakszervezeti bizalmi testülete ez év július elején azzal a feltétellel fogadta el a havi egyszeri fizetés rendszerét, ha abba a dolgozók több mint 75 százaléka beleegyeznek. Miután ennek felmérése megtörtént és eredményeként megállapították, hogy a dolgozók egyet-egy 80 százaléka egyetért az elszámolás és a fizetés egyszerűsítésével, életbe lép a kollektív szerződés üzemi függelékének új szabálya.

E szerint 1981. augusztus

hótól a III. sz. bányáuzemben rendszeres munkabér előleget nem kell fizetni és minden munkaterületen, munkakörben dolgozó részére, a munkabér elszámolást a következő hónap 15-én kell kifizetni.

Rendkívüli előleg engedélyezését — egyedi esetekben — a vezetőkönyvelőtől lehet kérni.

További változás, hogy ezután az utasítási bérletek kiadása a jegykiadásban történik, a védőélteljeggyel

együtt át lehet venni augusztus hó végétől az utazási bérletjegyet is. Tehát nem lesz szükség külön sorbanállásra.

Ha a dolgozók írásban hozzájárulnak a bérükből történő levonáshoz, készpénzfizetés nélkül történhet a normás ételjegyek kiadása. Az autóbusz bérletjegyek dolgozói térítési díját ugyancsak a tárgyhavi bérből vonatja le, utólagosan az üzem.

A munkabajárási utazással kapcsolatos adminisztráció csökkentésére az egyszerűsítések további módjait is keresi az üzemvezetés.

II. I.

A 31. bányásznapon is...

A bányauzemekben virággal köszöntik a föld alatti dolgozókat.

Vállalatunk Aranylanttal kitüntetett fúvószenekara a lakótelepeken és a központi ünnepségen is köszönti a bányászokat.

Ejtőernyős parádé színesíti a bányásznapi műsort a Ho Si Minh-parkban.

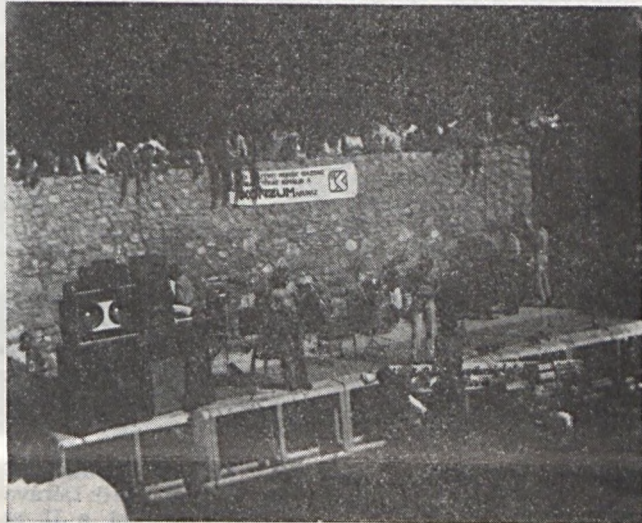
Nina Cassian Mélység

Földig hajlok előtted, te bányász,
a földig, melyet dacosan feltúrsz,
a tündéri, fekete falnak dőlve vasaddal,
mintha pompás vadálattal viaskodnál.

Földig hajlok előtted,
Leveszem a bányászsíksakot, melyet alig pár
óra hosszat viseltem,
üdvözöllek vele és beléteszek egy hűvös
költeményt,

mint korty borvizet a kijáratnál.
Meghajlásomban nincs alázat, sem gőg.
Üdvözöllek, miként mesterember a másikat
tisztelvény erőfeszítését,
de valamivel mélyebben hajlok meg előtted
mert a mélységben dolgozol.

Leveszem a síksakot, íme:
verejtékgyűrű marad a nyomában,
amiként homlokodon a lelkiismeret fénylik
te bányász,
elvtársam!

A Barbakán bástya mellett idén is szórakoztató műsorok lesznek.

Újra sok játék, vidám műsorok szórakoztatják a gyerekeket.

Szerkesztőségünk pavilonjánál ismét találkozunk olvasóinkkal.

És reméljük újra jó idő lesz, hogy megint telt ház legyen. Csöndör László felvételei

Bányásznap rendezvények

Szeptember 4-én a vállalat koncert fúvószenekara köszönti az üzemek, intézmények dolgozóit 5,45-től 15,45-ig. A vállalati nyugdíjas aktívák köszöntésére a központi kistanácsteremben 10,00 órákor kerül sor. A IV. sz. bányaüzemben 14,00 órákor koszorúzási ünnepség lesz. A vállalati ünnepségre a Ságvári Endre Művelődési Ház színháztermében 18,00 órákor kerül sor.

Szeptember 5-én a Ho Si Minh-parkban, a szabadtéri színpadon 14,00 órákor gyermekműsora, 15,00 órákor a Ságvári Endre Művelődési Ház népdalkörének és zenekarának műsora, 16,00 órákor Vásári komédiák a Ságvári Endre Művelődési Ház Nyitott színpadának előadása, majd 16,30 órákor az Ewerest együttes beatkoncertjére kerül sor, s 18,30 órákor a KISZ Központi Művészegyüttes Rajkó zenekarának fellépésére.

A parkban hullámvast, körhinta, céllövölde, laci-konyha, sörkert, népművészeti, népi iparművészeti bemutató és vásár várja az odalátogatókat.

20,00 órákor: Csertetői megemlékezés (gyülekezési hely Fehérhegy, 19,30 órákor indulás az emlékműhöz).

Az újmecsekalljai Ércbányász Modellező pályán Bányász Kupa nemzetközi rádióirányítású autómódellző verseny lesz 10,00 órától 16,00 óráig.

Szeptember 6-án a vállalat koncert fúvószenekara reggeli zenés ébresztővel köszönti a városrész lakóit.

A Ho Si Minh-parkban: a szabadtéri színpadon 14,00 órákor Súlyom Kati színművész gyermekműsora, 15,30 órákor: Muzsai András előadóművész műsora, 16,30 órákor a KISZÖV táncgyüttes és a Zengővárkonyi néptáncgyüttes fellépése, 18,00 órákor Expresz együttes koncertje várja az idelátogatókat.

A Szabadtéri Színpad programjaira rossz idő ese-

tén a Ságvári Endre Művelődési Ház színháztermében kerül sor.

Az újmecsekalljai Ércbányász Modellező pályán a Bányász Kupa nemzetközi rádióirányítású autómódellző verseny második napja 9,00—14,00 óráig. A három nap részletes sportműsorát augusztus 15-i számunkban közöltük.

A Széchenyi téren 6-án 10,00 órától 11,00 óráig a MÉV és a Mecseki Szénbányák fúvószenekara ad tizenöt, majd 11,00 órától 13,00 óráig amatőr táncgyüttesek színes látványában gyönyörködhetünk.

A Szabadtéri Táncszín (Káptalan u. 4.) lesz a rendezvények középpontja, ahol 14,00 órától 21,00 óráig non-stop műsor lesz, többek között találkozhatunk a Városi Tanács vezetőivel, külpolitikai kérdésekre kaphatunk választ, nevetelhetünk a Magyar Rádió Kabarészínházának műsorán, ámulhatunk a zenés dívatbemutatón, megtapsolhatjuk a Pécsi Nemzeti Színház művészeit, és a Szovjetunió Déli Hadsereg-csoportja Művészegyüttesének műsorát.

A Sétátér ad otthont a népi iparművészeknek és a sajtóutcának.

A Mecseki Ércbányász pavilonjában a Pécsi Nemzeti Színház művészeivel találkozhatunk az érdeklődők, Marczis Demeterrel, Vári Évával, Uhrik Dórával és Györy Emillel, a II. sz. bányaüzem tiszteletbeli szocialista brigádtagjaival.

A Barbakán várarak e napon a gyermekeké lesz, 10,00 órától 12,00 óráig és 15,00 órától 18,00 óráig. Délelőtti sportbemutató, játékos foglalkozások és aszfalttrajz-verseny, délután a Magyar Cirkusz és Varieté érdekes változatos műsort ad, „Bűvészek, bohócok, akrobaták a színpadon” címmel. A pécsiújhegyi sportpályán kerül sor a hagyományos Színészek—Újságírók labdarúgó-mérkőzésére 20 órákor.

Tonnák és dekák

Látogatóban a PMSC súlyemelőinél

A perzselő augusztusi napról megkönnyebbülés az egykori lovarda hűvös folyosójára lépni. Kihalt a szertár, az öltöző, csak a súlyemelők terméből hallatszik az acéltárcsák csörrenése, a medicinlabdák puffanása. A jól felszerelt edzőteremben tizen, tizenötön birkóznak, a súlyzókkal az egészen apró gyerekektől a csaknem 130 kilós Pencz Mihályig. Hétfőtől péntekig a látvány az idelátogatót.

Vajon naponta hány tonnát emelnek? Hány százszor, hány ezerszer végzik el a szakítás mozdulatát, hogy a versenyen aztán ne „húzzák túl” a súlyt? Sok-sok edzés, kínlás, szenvedés után végre elérkezik a verseny napja. Hatszor néhány másodpercbe sűrűsödik minden és a dicsőség dekákon múlik.

Viczay Alajos, vezető edző is így látja, de ő a tonnától nem hatódik meg.

— Nincs sok értelme azt számolni, hogy valaki egy-egy edzésen hány tonnát emel — magyarázza. — Teljesen más dolog 50 kilóval húszszor leguggolni, mint 100 kilóval tízszer. Pedig mindkét esetben egy tonnáról van szó. Itt mindenki más-más terhelést kap, az előre megadott edzés-terv alapján.

— *Hány igazolt versenyzője van a szakosztálynak?*

— Negyven-ötven fő látogatja az edzéseinket, de csak húsz minősített versenyzőnk van. A csapatunk az NB II-ben szerepel már évek óta. Tavaly kis híján feljutottunk az első osztályba. A bajnokságra a négy elsőosztályú és a hat ifjúsági aranyjelvényes versenyzőnk adja a csapat gerincét.

— *A szakosztály országos bajnokokat nevelt. Jelenleg még sincs válogatott súlyemelője a PMSC-nek. Miért?*

— Nagyon magasak a nemzetközi követelmények, — kapcsolódik a beszélgetésbe Lípicsik László, mód-

szertani főelőadó. — Világversenyeken egy-egy ország csak 10 versenyzőt indíthat. A Magyar Súlyemelő Szövetségnek az az álláspontja, hogy csak olyan sportlót indít világversenyen, aki, az első hat hely valamelyikére esélyes. Néhány súlycsoportban több ilyen súlyemelő is van. A mi Szabó Lacink magyar bajnok és a legjobbjával a legutóbbi világversenyen hatodik lehetett volna, de mégsem utazhatott a csapattal, mert más súlycsoportban esélyesebbeket indított a szövetség.

— *A PMSC súlyemelői közül kinek van esélye arra, hogy kilépjen a nemzetközi porondra?*

— Tulajdonképpen mind a négy elsőosztályú versenyzőnk elérheti a nemzetközi szintet — mondja a vezető edző. Szabó és Kazinczi éppúgy, mint Lénárt, aki most szerelt le, de sokat várok a Pencz Misitől is. Ő rengeteget fejlődhet. Idén fejezte be a tanulmányait a műszaki főiskolán, és így már sokkal többet tud edzeni. Sajnos azonban úgy néz ki, elkerül tőlünk. Valószínűleg ősszel bevonul.

— *Milyen versenyekre készülnek most a súlyemelők?*

— Legközelebb Leninvárosban a Tisza kupán veszünk részt. Előtte Orfűn edzőtáborozunk. Ősszel pedig folytatódik a csapatbajnokság — mondja végezetül Viczay Alajos.

Nógrádi Gábor

REJTVÉNY

Rejtvényünk vízs. 1., folytatva függ. 13., 7., 30. és 38. sorában Váci Mihály: A sorsod ez című verséből idézzük. Megfejtésül az idézetet kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1981. szeptember 10-ig. A helyes megfejtők között könyvet ket sorsolunk ki.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Vízszintes: 13. Vátszat készít. 14. Balga. 15. Férfinév. 16. Helyhatározó. 17. ZE. 19. Nátrium. 22. Személyes névmás. 23. Női név. 25. Szökkenő. 26. Egymás utáni betűk az ábecében. 27. Paripa. 29. Úttörőegység. 31. EA. 32. Csapadék. 33. Einsteinium. 34. Becézett ilona. 36. A lázadó. 39. Karzat részei. 40. Folyó Angliában. 42. Északi váltópénz. 43. Kiejtett mássalhangzó. 44. Vége — németül. 45. T.J. 46. Altáji nép. 48. Fejtelen veréb. 50. Megszóltatás. 51. Határozószó. 52. Talány pártalan betű. 53. Tartó. 55. Stroncium. 56. Szintén ne. 57. Megkülönböztetője. 59. Férfinév. 61. Több részre bont. 63. Két névelő. 64. Puhán engedős. 66. Szörny. 67. Szikladarab. 68. Tazsít. 69. Nemes bor. 71. Gyümölcsnedv. 72. Spion. 73. Tejetére-e. 75. Művészeti ág. 76. Igekötő. 80. LG. 81. Kutya. 82. Íme. 84. Elemi részecske. 86. Karácsony — franciául. 88. Határozószó.

dék. 11. Rádium. 12. Gyllkoll (ford.). 18. Ora mérli. 20. Marosmenti város. 21. Mint függ. 18. 24. Menyasszony. 26. Urenges idom. 28. Energialelőhely. 32. Megfog. 33. Fás terület része. 35. AN. 37. Fizikai fogalom. 39. AN. 41. Fogyasztotta. 44. Folyó Spanyolországban. 47. Gyllkol. 49. Kötőszó. 54. Kábel közepe. 58. Lantán. 60. Sárgás talaj. 62. Stroncium. 64. Fanyar gyümölcs. 65. Lágú fuvalat. 68. Közterület. 70. Folyó a Kárpátokban. 74. Ehes. 77. Szemével érzékel. 78. Merre. 79. IOK. 81. Részből felkötli. 83. Minisztertanács. 84. Lám. 85. Aszszonynév-képző. 87. Indulatszám. 88. Azonos mássalhangzó.

Juhász Károly

Lapunk augusztus 1-1 számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

harang kondul
egyet hasít riadt galambcsapat
fejét főlkapja Hunyadi lovát

Könyvjutalomban részesültek: Tassi János (IV. sz. bányaüzem), Farkas László (7633 Pécsi Bányai Donát u. 5., fsz. 3.), Kar-sal József (Munkásszálló).

Függőleges: 2. Zamata. 3. Az egyik nem. 4. CD. 5. Szeszlet. 6. Európai nép. 8. Létezik. 9. Kerület röviden. 10. Csap-

Ejtőernyővel átrepülték a Balatont...

A magyar tengeren sokféle módon keltek már át — hajóval, csónakkal, úszva, jégvitorlással, gyalog, vagy szakértel. Ejtőernyővel 1981. július 31-ig azonban még senki. Ezen a napon 20 magyar és 6 szovjet bátor ejtőernyős sportoló nyitott ejtőernyővel átrepült a Balaton felett.

Kora reggel Balatonkiliti repülőterén lázas sürgés-forgás volt. Magyar és szovjet sportolók készülődtek, hogy a MI-8 típusú helikopter fedélzetén 4000 méter magasságba emelkedjenek és elérjék Balatonfüred térségét. A megadott helyen az ugrásvezető parancsot adott az ugrásra. Egymás után hagyták el az ugrók a gépet, s 4—5 másodperc szabadesés után sorra lobbantak a paplan-ejtőernyők színes kupolái. Dermesztő hidegben, —6 celsius-fok! — érzekedtek, és a felhőfoszlányok fölül keresték a Siófokot, a leszállás helyét. Mintegy 15—20 perces ereszkedés után ki-ki kedve szerint, vagy a térdigérő sekély vízbe, vagy a csodálatos Siófoki parti sétány zöld gyepén simán landoltak a seregnyi fűrűzők, sőt, a világrekord és egyedülálló magyar teljesítmény.

Az idei bányásznap kupá ejtőernyős versenyen és bemutatón a 26 „Balaton-repülő” közül többen részt vesznek és tudásukkal, bátorságukkal, sport-szeretettel gazdagítják a bányásznap rendezvénysorozatát.

Vastagtömlő meg a priglifa

Aszongya a haverom, — mert nekem sok van — hogy már nem meri a SZOM-JAS állapotát sem csillapítani a sarkiban, mert a multkorai eset óta priglifával lesik, mikor teszi be a lábát. És ha betenné beláthatatlan következménye lenne. Bevallom, én sem merek mostanában oda betérni. Már csak azért sem, mert nem tudom mekkora pofont tudok adni. Attól nem félek „mekkorát” vagy „akkorát” kapok, hanem tényleg attól, mekkorát adok. Életemben még csak egy legyet akartam agyoncsapni, és ezért küldték utánam az asztalszámlát, a poharakéval együtt.

Szóval aszongya a haverom, hogy lesik minden lépését! Kérdem, miért ez a

nagy felhajtás egy ilyen cingár alakért? Aszongya, hogy a keze miatt. Ja, mert mindenféle marhaságot megőriz a feje és meggrajzol a keze! Szóval ezért.

Régóta tudom, hogy így van, mert egyszer már én is emeltem rá priglifát valamire, de az már régen volt. Ezért nem néztem rá értetlenül, csak kérdőn. Aztán mesélni kezdett.

— Remek haverok mind, amíg nem gorombák. S, ha gorombák, akkor meg a szétválasztott barátságokra hivatkozva ütnek, mint a ló rúg. Miért, miért? Mert „gyenge pillanatokban” — a tizedik korszok sör után — mesélnék, s az én megértő szemem, meg csak biztatja, bátorítja őket. Aztán az eszem filmfelvevője — a

tizedik korszok sör után is — állóképet készít, s a kezem meg már rajzolja is. Így derült fény ott a sarkiban arra, milyen „jól ácsolnak” a bányában, milyen „szigorú az aknász”, hogy egyáltalán „nem lehet piázni a bányában”, hogy milyen „megértő az asszony” éjjeli utáni érkezésemkor, milyen „szerény a gyerek, ha valamit akar”, milyen „ordénos” módon viselkedik a szomszéd, ha a tizedik korszok után kapuzárást követően érkezik haza, és milyen keserves az élet amíg ilyen „csehül fizetik a bányászt”, hogy milyen „aranyos az anyós, mindig a pártomon van”, hogy a haver csajozik, mindig az öregje jut neki és a bányász, ha átmejj intelligenciába, kólát rendel, külön ül a

kocsmában újságot olvasni, hogy a vajúrt a vastagtömlő helyett a vastaghangú, nagyöklű ütötte állkapcspon a kocsmajutóban, hogy a Saláta-bár törzsközsége, meg a Szomjasé, a „Szocialista Kultúrember Nagydíj”-ért versengtek, s mivel döntetlen hirdettek, a csapokos verekedéssel döntöttek el, ki viselje a megtisztelő címet, hogy a haver a múlt vasárnap a vajúrfizetés kiegészítéseképpen fött-kukoricát árult Harkányban szó nélkül, feláron, hogy ... szóval itt születik a körkép, a körképről. Már régen ígérték, hogy kinyomják a szemem, ne tudjak mindent meggrajzolni. Na de még meg van a szemem és sietek haza, mert a kezem már türelmetlen, rajzolni akar valamit az Ércbányász legújabb számába. És elrohant Új-Kertváros felé a haverom.

Szocialista brigádok a tervteljesítésért

A III. sz. bányáüzem gépészeti részlegének szocialista brigádjai az 1981-es vállalásaikat az üzemi és részlegfeladatok figyelembe vételével tették meg.

Nehéznek ígérkezett az idei esztendő, mivel az önjáró technika előbb érkezett, mint vártuk. Összehívtuk a brigádvezetőket, mert egy új csoportot kellett létrehozni és ez több brigádot is érintett. Az új csoport tagjai más-más brigádban dolgoztak. Először úgy volt, hogy „új csoport—új brigád”, de végül is úgy döntöttünk, hogy mindenki maradjon a régi brigádjában, mert

így jobban tudjuk figyelni és segíteni a csapat munkáját, a problémák megoldását.

A nyílt, őszinte beszéd megértésre talált szocialista brigádjainknál. A bizonyíték a féléves értékelés. Szocialista brigádjaink gazdasági feladataikat maradéktalanul teljesítették. Az önjáró technika üzemszerűen működik, megépült a karbantartó bázis.

Nem volt fennakadás a többi munkában sem. A régi technikát is maradékta-

lanul kiszolgáltuk és önköltségi tervünket is teljesítettük. Az eredményeket jó szervezéssel, újítások bevezetésével értük el. Ilyenek voltak például: üzemanyagszállításra csille átalakítása, gumiszereleshez hidraulikus gumiszereelő-állvány készítés. Közben sem a túlműszak tervünket, sem a megengedett baleseti mutatószámunkat nem léptük túl.

Jóllehet minden brigádunk megtette mindazt, amit elvártunk tőlük, még-

Bányásznap kiüntetések

A 31. bányásznapon kiemelkedő gazdasági és társadalmi munkájuk elismeréseként Kiváló Bányász miniszteri kitüntetésben részesültek: Csivre János csapatvezető vajúr (III. sz. bányáüzem), Drótos László körletvezető (III. sz. bányáüzem), Gyenge Sándor szakvezető vajúr (II. sz. bányáüzem), Högyes Lajos robbantómester (II. sz. bányáüzem), Kiss István vajúr (IV. sz. bányáüzem), Tar Mihály gépészeti vezető (IV. sz. bányáüzem).

A Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést Bácsván János főosztályvezető (Központ), Bányász István üzemegységvezető (Szolgáltató üzem), Bóhm Tibor vezérigazgató-helyettes (Központ), Csiszár Nándor brigádvezető (Kutató-mélyfúró üzem), Dorozsmai Ferenc csoportvezető (Kísérleti kutatási és automatizálási üzem), Dian Ferenc gépkezelő csoportvezető (Anyag-és áruforgalmi főosztály), Földényi Tibor szállítási körletvezető (II. sz. bányáüzem), Gál Csaba szakvezető vajúr (IV. sz. bányáüzem), Halász István gépkocsiszerelő (Szolgáltató üzem), Kovács Lajos csoportvezető (III. sz. bányáüzem), Lőrincz Vilmos lakatos (ÉDÜ), Móser Károly területi főmérnök (Központ), Rácz Imre csapatvezető vajúr (IV. sz. bányáüzem), Róth Józsefné gazdasági ügyintéző (Központ), Tündök Sándor főtechnológus (ÉDÜ) kapott.

A Bányász Szolgálati Érdemérem arany fokozatát a bányászban eltöltött 25 éves föld alatti, illetve 30 éves külszíni munkaviszonyuk alapján 70 dolgozónk vehette át.

A bányászban eltöltött 20 éves föld alatti, illetve 25 éves külszíni munkaviszony alapján Bányász Szolgálati Érdemérem ezüst fokozatát 358 dolgozónk kapta meg. A Bányász Szolgálati Érdemérem bronz fokozatát 166-an vehették át tízéves föld alatti, illetve 15 éves külszíni munkájukért.

Vállalati törzsgárda elismerésben részesültek 5 éves munkájukért 328-an, 10 éves munkájukért 239-en, 15 éves munkájukért 204-en, 20 éves munkájukért 330-an és 25 éves munkájukért 231-en.

A II. sz. bányáüzemben 16-an, a III. sz. bányáüzemben 34-en, a IV. sz. bányáüzemben 26-an, az Ércdúsító üzemben 8-an, a Kísérleti kutatási és automatizá-

lasi üzemben 6-an, a Kutató-mélyfúró üzemben 7-en, a Szolgáltató üzemben 20-an, az Anyag- és áruforgalmi főosztályon 2-en, a Központban 10-en részesültek Kiváló dolgozó kiüntetésben.

Vezérigazgatói dicséretben 92 dolgozó részesült, míg Üzemvezetői dicséretet 94-en kaptak.

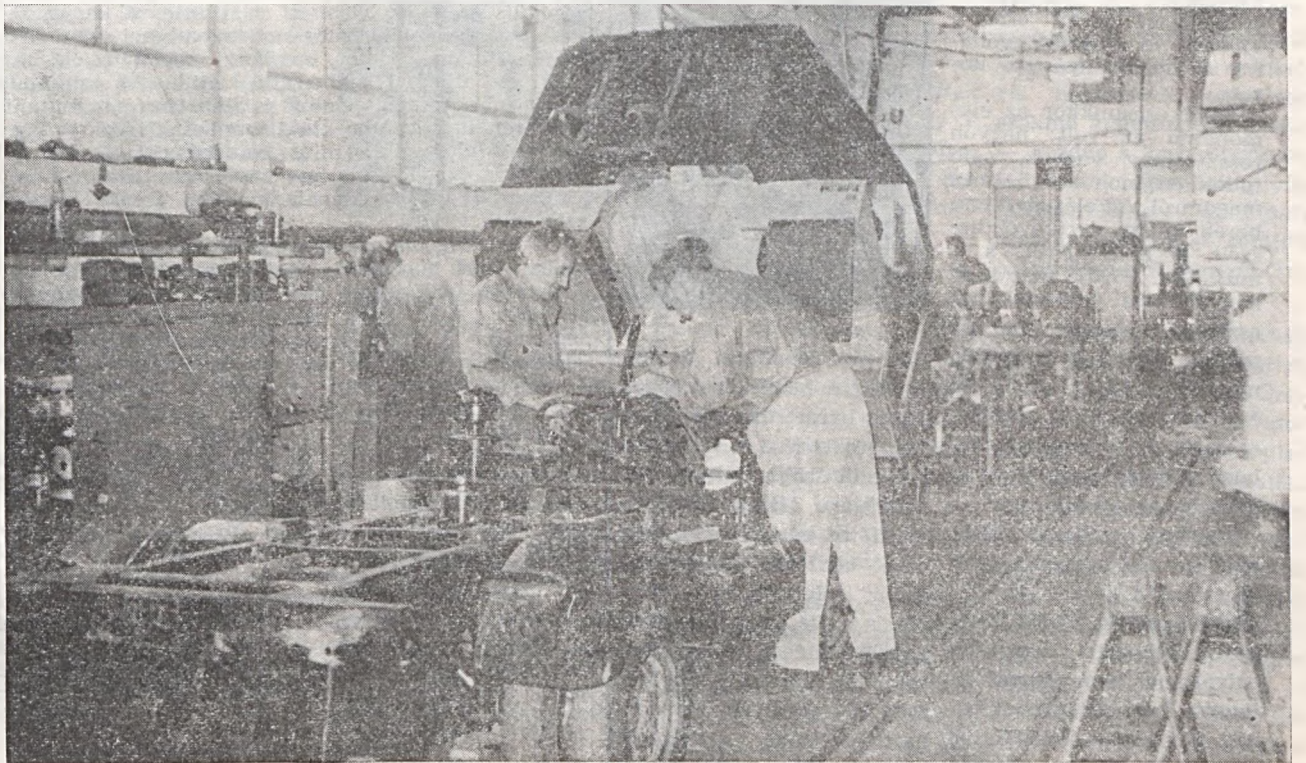
A 31. bányásznapon közel 1 millió forint pénzzutalom került kifizetésre.

A Hazafias Népfrent Baranya megyei Bizottsága Kiváló Társadalmi Munkás kiüntető jelvényben részesítette Szalmási János önkéntes rendőrt, a Szolgáltató üzem nyugdíjas gépkocsivezetőjét és Tala-bér Imre önkéntes rendőrt, gépkocsivezetőt.

Érdemes Társadalmi Munkás kiüntető jelvényt kapott Andrell István önkéntes rendőr, gépkocsiszerelő és Jaksa József önkéntes rendőr, garázsmester, akik szintén a Szolgáltató üzem dolgozói. A kiüntető jelvények átadására az üzemi bányásznap ünnepségen került sor.

Alkotmányunk ünnepe alkalmából „Kiváló Népművelő” kiüntetésben részesült Tóka Jenő vezérigazgató.

A „Szocialista Kultúráért” kiüntetésben Bimbó József szociális igazgató és Apáthy Árpád, a vállalat koncert fúvószenekarának karnagya részesült.

Pápai József és Szakács Sándor a Multicar üzembehelyezésén dolgozik.

Szabó Győző felvétele

Ülésezett a vállalati szakszervezeti bizottság

Augusztus 26-án délután a vállalati szakszervezeti bizottság kihelyezett ülést tartott a III. sz. bányáüzemben. A délelőtti folyamán a vszb tagjai bányajáráson vettek részt, hogy személyes tapasztalatokat szerezzenek az üzem dolgozóinak élet- és munkakörülményeiről. Ugyanis első napirendi pontként ezt a témát tárgyalta a testület. Az ülésen részt vett és

felszólalt Szili József, az SZMT titkára is.

Többek között szó esett a bányabeli körülményekről, a szociális ellátottságról és a lakáshelyzetről, a bér- és jövedelmi viszonyokról, a szabad idő hasznos eltöltéséről, valamint az üzemi demokrácia érvényesüléséről.

Az egyértelmű általános fejlődés ellenére azonban még mindig vannak gondot

jelentő területek, mint például az üzemorvosi rendelés megoldatlansága, a rehabilitált dolgozók elhelyezése, az otthonról való túlvollét növekedése, vagy éppen a jövedelmi viszonyokban mutatkozó ellentmondások, illetve a munkaszállításban tapasztalható problémák.

A vitában a testület tagjai hangot adtak azon véleményüknek, hogy a III. sz. bányáüzem vezetése sokat tett az üzem dolgozó élet- és munkakörülményeinek folyamatos javítása érdekében és ez elismerésre méltó. Ahhoz azonban, hogy a kollektíva elé kifizetőt termelési célokat meg lehessen valósítani és a munkavégzés hangulata és körülményei az igényekkel lépést tartson, további, következetes erőfeszítésekre van szükség.

Az üzem jelenlevő képviselői az eredmények mellett az akadályozó tényezőkre is felhívták a testület figyelmét és kérték a vszb hatékonyabb segítségét.

Több felszólaló is tarthatatlannak minősítette azt az állapotot, amely a dolgozók üzemorvosi ellátását jellemzi és sürgős megoldást kért a Kertvárosban lakók közvetlen munkahelyre szállítása vonatkozásában.

A testület a beterjesztést a kiegészítésekkel együtt egyhangúlag elfogadta.

Herendi István

A vállalati szakszervezeti bizottság tagjai a III. sz. bányáüzemben leszállás előtt. Szabó Győző felvétele

is kiemelnénk közülük néhányat. Így a Ságvári, az Eötvös, a Korvin és a Kandó Kálmán szocialista brigádok.

Brigádjaink nemcsak a munkavégzésben teljesítették vállalásaikat, hanem a másik két jelszó tekintetében is.

A társadalmi munka vállalásuk egész évi 1298 óráját már az első félévben teljesítették. A patronált iskolákban, óvodákban polcokat, valamint villanszerelési munkákat, a sikondai szanatóriumnak infúziós állványt készítettek. Egy havi prémiumukat ajánlották fel a leégett szülészeti klinika helyreállításához. A mozgássérültek éve alkalmából vállalták egy tolokocsi legyártását. Az üzemi sportpályára egy tenisz-háló tartókocsit terveztek és kiviteleztek. Részt vesznek az újrendszerű MM-mozgásban is.

A közösségek összeforrottságát a családiestek és kirándulások szervezése is bizonyítja. Az általános művelődési igény mellett nem hanyagolják el az egyéni szakmai tudás növelését sem. Egyre többen rendelkeznek szakközépiskolai, középfokú politikai végzettséggel, kettős szakmával.

Mindezen tények tudatában a versenyértékelő bizottság a gépészeti kilenc

(Folytatás a 2. oldalon)

Köszöntjük a Kiváló Bányász kitüntetést kapott dolgozóinkat

Hőgyes Lajos robbantómester

Tulajdonképpen a véletlen műve volt, hogy Nagymágocsról, az Alföldről egy zsellércsaládból a felszabadulást követően a Dunántúlra került és letelepedett. A nagy társadalmi átalakulás mozgásterében a karhatalmi szolgálattal került erre a vidékre, és eresztet gyökereket az uránbányászok között.

Találkozásunkkor az első mondata az volt: nagyon rossz alany vagyok, nem tudok én mondani semmit magamról. Az elégedett emberek vidám derűjével beszélt a munkájáról, s a múltjáról. Jövője már nem nagyon lesz ebben a beosztásban, mondta, hisz ha minden igaz, egy év múlva nyugdíjba megy. Az a 24 évgyűrű, amit a gyökéresztés óta, törzsgárdatagként számol magának, nem sokkal gyarapodik már.

Kemény emberek közé, az I. sz. bányüzembe a 9-es csapatra került. Az elején nem merte, később, hogy megbarátkozott csapattársaival, már nem akarta otthagyni őket. Az otthoni, baráti kör a munkatársakból alakult ki, és ez döntően hatott a maradásban. No meg az is, hogy öt gyerekről kellett gondoskodni, ehhez sok pénzre volt szükség.

A szakmai ranglétrát végigjárta, „prezses”-ként kezdte, aztán csillás, segédvájár, vájár és most robbantómester.

1964-től egy műtét után került el végleg a vájvégéről robbantómesternek. Et-

től számítja II. sz. bányüzemi dolgozónak magát. Azóta három év kivételével egy körletben, a III-asban dolgozik. Hogy jól, azt bizonyítja a III-as körletben eltöltött hosszú idő, hisz nem akartak „megszabadulni” tőle. Na meg bizonyítja az is, ahogy Andrics László aknása, a Lajos bácsi által nap mint nap bizonyítja munkaerő és megbízhatóság mércéje alapján már most keresi azt a robbantómestert, aki nyugdíjaztatása után a termelésirányításban méltó segítő társa lesz. Nagy bánata Andrics Lászlónak, hogy az Öreg — ez Lajos bácsi — nyugdíjba megy. Mindig lehetett rá számítani. Van még valami, ami nagyon fontos ebben a munkakörben, a szabályok és utasítások pontos betartása — hallom az aknász hangját — s az Öreg mindig így végzte és végzi a munkáját.

Mint egy „szürke eminenciás” élte le eddigi életét, mindig szolgálatkészen és zúgolódás nélkül, ha esetleg műszakcsere vagy többletmunkát kértek tőle.

Még tonnában számolva is sokáig tartana végig számolni azt a robbanóanyag-mennyiséget, amit 17 éve megmozgatott, kikészített vagy kihordott a munkahelyekre. Még most is, beszélgetésünkön, elnézést kér, hogy közben dolgozik, de el kell készítenie a csapatoknak gyorsan a robbanóanyagot. A biztos mozdulatát látszik, szereti amit csinál, ezért is végzi jól a munkáját.

Alföldi születésű lévén nem tudott elszakadni a földtől. Egy kis kert Kovácstelepen jelenti a költődést a földhöz, csak nem úgy, mint nagyapjának, apjának annak idején: nincstelenül.

Beszélgésünkön vidám derűjét néhány percre megtörte egy mondat szomorúsága: „a napok, az évek csak folytak egymás után, és lejárt ez a 24 év”. De nem sokáig tartott, mert egy újabb feladat megoldásához ismét az igazi Hőgyes Lajos látott hozzá.

Kukai András

Kiss István szakvezető vájár

Ilyenkor szeptemberben országsszerte szóba kerül a bányászat, a bányászok munkája. Úgy is, hogy mennyit keresnek, mennyi hűségjutalmat kapnak. Azoknak persze akik bányászatban dolgoznak nem kell különösebben magyarázni, hogy ez mennyi munkával, mennyi verítéssel jár. Hát még akkor, ha valaki az átlagnál jobban, a még jobb, a még pontosabb munka, a szakma szeretetével dolgozik, mint Kiss István, a IV. sz. bányüzem 71-es csapatának szakvezető vájára.

1968-tól dolgozik a bányában, bár már előtte is találkozott vele, mint vajúrtanulót. Azt, hogy jól megtanulta a szakmát és szeretettel műveli, mi sem bizonyítja jobban, mint az a tíz év, amit 1971-től a vállalatnál eltöltött.

Egész sor egyénileg és szocialista brigád kollektívával együtt kapott kitüntetés támasztja alá Deák László brigádvezető róla elmondott szavait: „Nagyon jó szakember. 1977-ben megalakult a 71-es szocialista brigád a KPV—1B feltehetően padozat üzemeltetésére alkalmasára. Abban, hogy a 71-es beindult,

nagy szerepe van Pistának, tudniillik az ő szakja mindig is húzta a csapatot. Ő több újításunk kidolgozásában benne volt. Nem véletlen, hogy a Kiváló dolgozó kitüntetés és az igazgatói dícséret után 1979-ben Kiváló munkáért miniszteri kitüntetést kapott.

Az emberci ragaszkodnak hozzá, mert tudják, hogy a legkritikusabb munkáknál is lehet rá számítani és nem csak szakmailag, de emberileg is példa lehet. Nem utolsó sorban — mondta Deák László — mióta én egyéb elfoglaltságaim miatt kevesebbet tudok a brigáddal foglalkozni, tökéletesen helyettesít.”

Kiss István fiatal ember, 31 éves. Egyik tagja annak az új bányászgenerációnak, amelyek új és új módszerek, technológiák alkalmazásával, kipróbálásával újítják meg a bányászatot, teremtve új hagyományokat.

Munkája eredményeket hozott eddig és remélhetőleg hoz ezután is. Elégedett lehet, hiszen ő is hozzájárult ahhoz, hogy az emberek ilyenkor bányásznap körül tisztelettel gondoljanak a bányászok munkájára. **Wesztli László**

Vállalták — teljesítették

(Folytatás az 1. oldalról) szocialista brigádok félvékor pozitívan értékelte.

A második félvé új feladatokkal köszöntött ránk. Gazdasági téren a telefonos diszpécser-rendszer kiépítése, két Multikar teherkocsi üzembehelyezése, valamint továbbra is a bányavertikális kiszolgálása az éves tervteljesítése érdekében a legfontosabb tennivaló.

Ezenkívül sikeresen szeretnénk befejezni a fürdőépület fűtésének rekonstrukcióját.

A gazdasági feladatok megoldása közben továbbra sem feledkezünk meg a közösségi élet erősítéséről és az egyéb jelentkező igények minél jobb kielégítéséről, mert év végén is hasonló szép sikerekről szeretnénk beszámolni.

L. Gy.

Drótos László körletvezető

III. sz. bányüzem VI-os körlete mintegy tizenhárom éves múltra tekinthet vissza. Kezdetben pár csapattal működött, de volt időszak, amikor húsz csapattal dolgozott ebben a körletben.

Az üzemi termelésben lényegében mindig kulcsszerepe volt ennek a kollektívának, aminek igyekezett maradéktalanul eleget tenni. Jóhíru, jóképességű csapatok alakultak és dolgoztak itt, s az innen elkerülő, magasabb beosztást kapott műszaki dolgozók is megállták a helyüket.

A VI-os körletnek Drótos László a vezetője, aki szívesen és lelkesen beszél a részleg munkájáról.

— E hosszú idő alatt — mondja — a körletnek volt módja és lehetősége a különböző bányászati technológiák bevezetésére és alkalmazására. A legfőbb gondot azonban az újnak számító technológiák elfogadtatása okozta.

A közel másfél évtized alatt voltak nehéz időszakok is, a körlet egész munkájára mégis a sikeres tevékenység volt a jellemző.

Úttörő szerepet vállaltak az előtűzéses ideiglenes biztosítás, a párhuzamos lyukakkal történő betörésfúrás, a kontúrrobbantás, a padozat alatti fejtés, az előtolók, az elektrohidraulikus támrabló berendezés alkalmazása terén.

Türelem, a megértés és a következetesség minden esetben eredményre vezetett.

— Ez évben különös megbecsülés és megtiszteltetés érte a VI-os körletet — mondja Drótos László.

— Ugyanis ránk bízták az új, guruló technika bevezetését, amihez kiválogattuk a kellő létszámú kezelőszemélyzetet. Az előre nem ismert problémákat viszont saját magunknak kell elfedezni és megoldani. Nehéz, ugyanakkor szép is ez a feladat.

A Drótos László vezetésével dolgozó VI-os körlet az elmúlt időszakban többször volt üzemelő. Az utolsó négy évben kétszer sikerült nekik a Kiváló egyesség cím elnyerése és kétszer jutalmazták munkájukat elismerő oklevéllel.

— A sikeres összmunkához milyen vezetői módszerekre, munkastílusokra van szüksége egy körletvezetőnek? — kérdeztük.

— En elsősorban a jó munkatársakat tartom az eredményes munka alapvető feltételének. A körletvezetőnek a kollektívával konzultálva, közösen kell a dolgát végezni. Ennek azonban mindig az üzemi tervteljesítést kell szolgálnia. Természetesen akármilyen jó műszaki gárdája is van a körletnek, a fizikai, vajúgói

dolgozók nélkül ez a vezetés semmire sem képes. Minden egyes dolgozóval szót kell érteni és szót kell értetni. A körlet vezetőinek a tekintélye csak akkor növekszik, ha az ígéreteiket teljesítik. Felelőtlenül ígéreteket azonban nem szabad tenni!

Drótos László 1961. júniustól dolgozik a III. sz. bányában. Akkor fejezte be a bányai technikumot. Volt vájár, aknász, főaknász, körletvezető-helyettes és 1965-től körletvezető. Munkája egyértelműen sikeresnek mondható.

— Igaz, hogy egyik siker követte a másikat, de kudarcokat is „végrehajtottunk”, amit nem szabad letagadni. A lényeg az, hogy a kudarcból is tudjunk okulni, és ha levontuk a tanulságot belőle, akkor előre léphetünk — teszi hozzá a saját véleményét, majd némi gondolkodás után így folytatja: — Végül is ez idő alatt sok jóban és rosszban volt részem. Ennek ellenére úgy érzem, hogy a munkámban megtaláltam a számításomat és elégedett embernek mondhatom magam.

Drótos László nemcsak a gazdasági munkából, hanem a társadalmi tevékenységéből is részt vállal. Munkáskörként és üzemi sztagként mindig számítani lehet rá. Kevés szabad idejében kerétkedik.

Szívesebben beszél azonban arról, hogy a VI-os körlet előtt milyen feladatok állnak. Ezek közül azt tartja a legfontosabbnak, hogy az új technikat sikerre vigyék. Tisztában van azzal, hogy ezért a sikerért keményen meg kell küzdeni. A hagyományos bányászokdás mellett ez a technikai jelenti a korszerűséget, és a jövőt.

Nekik jutott az a szerep, hogy az emberekkel elfogadtassák és megszerettessék az újat. Bízunk abban, hogy ez teljes mértékben sikerülni fog.

Herendi István

MÉV Nyomda

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kablár János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-243, 7-147
Kiadja:
a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
43,20 Ft
Előfizethető
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

Köszöntjük a Kiváló Bányász kitüntetését kapott dolgozóinkat

Csivre János csapatvezető vájár

Huszonhárom évvel ezelőtt egy kis zalai faluban, Tornyiszentmiklóson öt jóbarát elhatározta, hogy bányász lesz. Hogy melyikük ötlete volt? Ki emlékszik már arra. Tizennégy évesen elhagyták szülőfalujukat és jelentkeztek a komlói vājáriskolába. Az öt jóbarát egyike Csivre János így emlékezik.

— Mindannyian úgy jöttünk el, hogy egy életre választunk hivatást. Együtt végeztük el a vājáriskolát, de aztán elváltak útjaink. Ketten közülünk a katonai idő letöltése után bentmaradtak továbbszolgálni. A másik kettő is máshol helyezkedett el, csak én maradtam meg bányásznak.

— A vājáriskola után a komlói Kossuth-aknára kerültem. Az én fejemben is megfordult, hogy otthagynom a bányát. Rövid ideig mint felvonójavító dolgoztam, de nem tetszett a sok utazgatás és visszajöttem bányásznak.

— Mikor került a vállalatához?

— 1965-ben. Ismerőseim beszéltek rá, hogy jöjjenek az uránhoz, a III. sz. bányauzemhez. Először a 14-es csapatban dolgoztam, mint segédvājár. Eleinte vágatot hajtottunk, később fejtésben dolgoztunk. 1968-ban vājárvizsgát tettem. Három évig voltam a 24-es csapatvezetője, aztán tíz évvel ezelőtt átraktak az 1-es csapatra.

— Atrakták?

— Hogy is mondjam? Akkor nagyon „szévtolt” az 1-es. Behívattak a körletirodába és arra kértek, vegyem át a csapatot. Üzemérdekből újjá kellett szervezni a kollektívát. Így lettem az 1-es csapatvezetője. Kopicz Vilmos lett a másik szak vezetője, aki nagyon sokat tett azért, hogy a kollektíva mihamarabb összekovácsolódjon. Persze

nem ment egyik napról a másikra.

— Ma az 1-es az üzem egyetlen háromszakos fejtési csapata.

— Tavaly óta járunk három szakba. Hogy miért minket bíztak meg? Talán azért, mert három szakvezető volt a csapatban. Úgy öt évvel ezelőtt alakult ki az a gárda, amely a kollektíva magját adta. Akik újonnan jöttek, jól beilleszkedtek már. Ketten vagyunk túl a harmincötön a többiek fiatalok.

— Nem nehezebb három szakban dolgozni?

— Nem. Kopicz Viliék állandóan éjszaka járnak, a másik két szak meg „forog”. Talán annyiból nehezebb, hogy még többet várnak tőlünk, de nincs okunk szégyenkezni, a féléves tervet 114 százalékra teljesítettük. A három szak között nagyon jó az összhang. Soha nem veszekszünk. Ha valaki valamit elront, azt korrigálja a másik. Azt hiszem így van ez rendjén.

— Mivel foglalkozik legszívesebben szabad idejében? Mi jelenti a kikapcsolódást, a pihenést a nehéz munka után?

— Egy nagy szenvedélyem van. Az autó, az autózás. Hétféteken ritkán vagyunk otthon. Kirándulgatunk, gyakran eljárunk Tornyiszentmiklósról vagy a feleségem szüleihez Halasra. Meg nem tudnám mondani, hány kilométer van a kocsimban. Tizenkét éves a Wartburg, nemsokára megjön az új, de azt hiszem addig járok majd vele, ameddig csak lehet. Nagyon a szívemhez nőtt.

Csivre János tizenhat éve dolgozik a III. sz. bányauzemben. Munkatársai becsülik, szeretik. Szakmai tudása, emberi magatartása révén immár tíz éve a legjobb csapatvezetők egyike.

Nógrádi Gábor

Gyenge Sándor szakvezető vājár

A munkahelyen iszonyatos erővel és zajjal marja magát a kőzetbe a hosszú fűrészszár. Az oszlopos fűrészcsoda, hogy bírja ezt a felszabadulni készülő energiát. A vājár dagadó izomzatán látszik, ehhez erő kell. Vagy ahogyan ők mondják: kakak. Nos, most emberére akadt a magát nehezen megadni kénytelen ércfal.

— Az utolsót fúrja a Sanyi — kiáltja felém Glass Zoltán körletvezető-helyettes — utána beszélhetsz vele. A többiek addig majd betöltötenek.

Lent a vágatban pár perccel később a csupa izom Gyenge Sándor letörli arcáról a verejtéket, majd így szól: — Kint is meleg van? Mondom, hogy nagy, s víz kéne ilyenkor.

— Az. Nyakig! — válaszol, s egyben int, menjek vele. Jó száz méter után állunk meg, s egy padra mutatva szól: — Itt beszéljünk, ott ránk robbanhatnak.

— Túl a húszévi bányamunkán, mit mondana?

— Már mint a bányáról, s a munkámról — kérdez vissza.

— Igen, is-is alapon.

— Először azt, hogy nem bányásznak készültem. Autószerelőnek. Fel is vettem, de az iskolát nem kezdtem el. Azaz azt nem. Vājártanulól lettem Tatán. Én a Hajdú-Bihar megyei srác, aki addig a bányáról alig hallott. Kizárólag anyagiak miatt, mert otthon kellett a pénz.

— Amikor végeztem, Tatabányára a 15/A aknára kerültem, ahol másfél évet húztam le, s ekkor hallottam először az uránról. Több volt vājáriskolás társam ide jött, s nekem se kellett sokat gondolkodnom. A nagyobb kereset, meg az új megismerése hamarosan ide hozott. Ma már az akkor idejött generációból én maradtam.

— Tatabányán fronton dolgoztam, s itt Bakonyán változatosabb munka fogadott, úgy, hogy már ezért sem bántam meg a bányacserét. Másfél évig a 17-es csapatban dolgoztam. Ez időben alakult meg a 10-es

csapat, s Imre szól, nem jönnék-e hozzá. Nem duma, de volt, hogy a 17-esen hiába hajtottam a másik szak szépen leült. Hát csoda, hogy nem hoztuk amit kellett volna? Ezek után persze, hogy szívesen mondtam igent Imrének. Tudja, a bányaszatban úgy van, aki többet kap az előbb utóbb jó csapatra kerül. Jó csapat a miénk, de az is igaz, hogy az üzemi tervet az összes csapat hozza, nemcsak a 10-es. De hát lehet ésszel s ész nélkül is dolgozni.

— Vasfegyelem volt nálunk a családban. Apám nem engedte nekünk gyerekeknek soha, hogy a komoly dolgokat félvállról vegyük. Amikor mondtam, én bányász leszek csak anynyit szolt: — Becsülettel edd a kenyerüket.

— Ma is igyekszem magamat ehhez tartani. Néze, — mutat a nadrágjára — piszkos. A kubikosokra azt mondják, nehéz, verejtékes, piszkos munkát végeznek. Lehet, de a lapátra is tudnak könyökölni. Itt nem ajánlatos. A csapat miatt sem, hiszen jól összezszoktunk.

Erős, lüktető robbanás rázza meg a vágatot.

— Mennem kell — mondja a vājár — a munka folytatódik, s most már ott a helyem.

— Nehogy 200 százalékot hozzatok — kiált utána nevetve a körletvezető-helyettes — elég az a 170, ahol már is tartotok.

Veress T.

Amíg mi... addig ők...

A lassan már megszokott augusztusi leállás nem mindig és mindenkinek jelenti egyaránt a pihenést. Így volt ez most, ez évben is, hogy amíg mi változatos programokkal töltöttük el — valljuk be — az ajándéknak is felfogható napokat, mások dolgoztak.

— Az oly sokaknak leállást jelentő héten — mondja Pálffy Norbert, az Ércdúsító üzem főmechanikusa — nálunk karbantartó és felújító munkákat végeztek az emberek. Úgy, hogy e munkák előkészítése üzemenkben már öt-hat hónappal korábban elkezdődött.

— Az egy hét alatt az olyan kulcsfontos berendezések felújítására került sor, melynek átfutási ideje hosszú. Azaz egy hétvégén semiképpen sem megoldható. Így is folyamatos telepítésre volt szükség, három műszakban, vasárnap, sőt augusztus 20-án is dolgoztak szakembereink.

— A felújítás, illetve karbantartás az egész üzemet, s ezen belül hetven berendezést érintett. Az előbb említett többhónapos előkészületre azért volt szükség, mert több berendezéshez kellett rendelnünk, legyártatnunk vagy nekünk gyártani alkatrészeket, melyek a tervezett felújítási munkákhoz szükségesek voltak.

— Így többek között a finomtörő esetében, ahol több tonnás alkatrészek gyártására, illetve megmunkálására volt szükség, amiket a Dunai Vasműben készítettek. Az ércörlő golyósmalmokhoz szükséges behordókanalak gyártása — melyek a Lenin Kohászati Művekben készültek, majd részben az üzemenkben kerültek megmunkálásra — szintén nagy átfutási időt igényelt.

— A felújítások elvégzéséhez szükséges anyagok a többhónapos előkészítő munka eredményeként időben rendelkezésre álltak. Így a tervezett munkákat

fennakadások nélkül, határidőre sikerült elvégezni. Mintegy 250 dolgozónk összehangolt tevékenységéről van szó, amikor e munkáról beszélünk. Igen sok szakma képviseltette magát — kezdve a karbantartó lakatosoktól a gumisokig, villanyszerelőktől, építőipari szakmunkásokig — felújító és karbantartó munkák során.

— Sikeres munkánkban nagy segítséget jelentettek a IV. sz. bányauzemtől Oravecz József és robbantó csoportja, akik a régi géplapok elrobbantását végezték. Így mentesültünk a nehéz és hosszadalmas kézi részleési munkától. Ugyancsak szót érdemel a Szolgáltató üzem szállítási részlege, akik a különböző, gépkocsikkal történő szállítási és daruzási feladatokat látták el — mondotta végezéssel a főmechanikus.

A Szolgáltató üzem öntödei nagycsarnokában is hangos volt az élet ez időtájt. Az öntönás darunak és a homokelőkészítőműnek felújítási jellegű fenntartási munkáit végezte az öntöde megerősített létszámú karbantartó csoportja. A felújításban résztvevők nyújtott műszakban dolgoztak, s „pihenésüket” augusztus 20-án kezdhették meg.

Egy-egy napos munkát szinte minden üzemenkben végeztek, s bányauzemeinkben is több területen dolgoztak karbantartó, felújító, építő jelleggel. A Kutató-mélyfúró üzemenkben a fűrésztoronyok árnyékában teljes odaadással dolgoztak, lévén ott folyamatos a munkarend.

V. T.

Tar Mihály gépészeti vezető

Tar Mihály, a MEV IV. sz. bányauzemének gépészeti vezetője. Tizenkilenc éve dolgozik a vállalatnál, s ebből 18 évet vezető állásban. A objektív lehetőségek által szűkre szabott „pályatükör” nagyobb léptékű időrendje arról tanúskodik, hogy emberi és szakmai tulajdonságai erre egyértelműen predestináltak. Tar Mihály 1962-ben végzett a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem bányagépészmérnökök karán, s tanulmányai be-

fejeztével — 1962. július 18-án — került Pécsre az uránbányához. Egy évig a föld alatti lakatos tmk-csoportnál dolgozott az I. sz. bányauzem gépészeti részlegén. 1963. augusztus 1-től nevezték ki a gépészet vezetőjévé. Az I. sz. bányauzem bezárása után került a IV. sz. bányauzemhez, ahol az egyre bővülő és korszerűsödő technológiák eredményes bevezetésén és gazdaságos működtetésén fáradozott és jelentős eredmé-

nyeket ért el. Sok intézkedése és kezdeményezése volt, ami a bányagépészeti munka rangját és tekintélyét öregbítette. A gépészetben belül az egyes részlegek profiljelleget ő alakította ki.

Munkatársai, beosztottjaival kialakított kapcsolata őszinte és emberi. Az egyes részlegek munkájáról egyrészt személyesen, másrészt a részlegvezetőkkel folytatott rendszeres konzultációk, megbeszélések

során tájékozik. Ha probléma adódik, személyesen segít azok megoldásában. Az üzemenkben létrejött korszerű javítóműhely kialakítása az ő nevéhez is fűződik.

Nagy gondot fordít a fiatal utánpótlás-gárda betanítására, szakmai és egyéb emberi problémákkal bizalommal fordulhatnak hozzá. A nehézgépkezelői tanfolyam szervezése is az ő hatáskörébe tartozik.

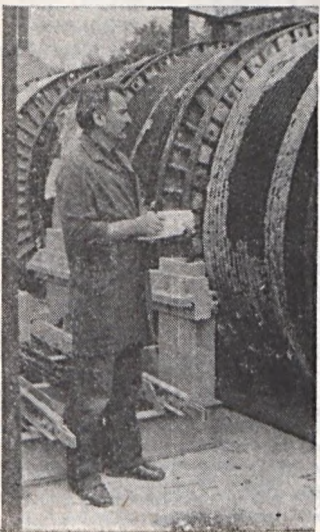
A gépészeti vezető munkáját az üzemen túl, vállalati szinten is ismerik, és elismerik. Négyeszer lett Kiváló dolgozó, 1971-ben a Bá-

nyászat kiváló dolgozója, 1972-ben a Bányász Szolgálati Erdemérem tulajdonosa lett.

Különös gondot fordít a munkaverseny-mozgalmra és szervezi, irányítja részlegének társadalmi munkáját. A gépészet különösen sok társadalmi munkát végzett a város különböző óvodáiban, az üzem balatonmáriai és magyarhertelendi üdülőjében.

Széles körű elfoglaltsága ellenére mindig tudott időt szakítani a politikai munkára is, hosszabb ideig volt pártvezetőségi tag.

Dr. Góbi János

Segít a korszerű technika

Tízéves a gyémántfúrásos technológia alkalmazása

Beszélgetés Kovács Istvánnal, a Kutató-mélyfúró üzem főmérnökével

Az állandó technikai, technológiai fejlődés ma már elengedhetetlen. A gazdasági mutatók fejlesztése igényli az újabb és újabb műszaki megoldásokat. A MÉV Kutató-mélyfúró üzemében 10 éve használják a gyémántfúrásos technológiát. Ebből az alkalomból beszélgetünk Kovács Istvánnal, az üzem főmérnökével.

— *Miért volt szükség a gyémántfúrás bevezetésére?*

— A gyémántfúrás sebessége az előzőleg használatos technológiáét lényegesen, körülbelül 60–70 százalékkal megnöveli. A magkihozatali százalék is nagyobb. A simább lyukfal miatt a műszaki balesetek száma lényegesen csökken. Mindez előnyök a szakirodalomból ismertek voltak. A továbblépés igénye tette szükségessé a módszer széles körű bevezetését.

— *Milyen típusú gyémántkoronákat alkalmaz az üzem?*

— Két fő típus ismeretes. Az impregnálnál a gyémántszemek több rétegben bele vannak keverve a matrix anyagba. A felületi típusú gyémántkoronáknál nagyobb szemű gyémántok vannak elhelyezve és ezek néhány tízed milliméterre kiállnak a matrix anyagból. Mindkét típusnál a legváltozatosabb profilú gyémántkoronákat használjuk a kőzet, az igények, és technológiai feladat szerint. Legjobb eredményt a lépcsős koronák adták.

— *Mennyiben gazdaságos a gyémántfúrásos technológia?*

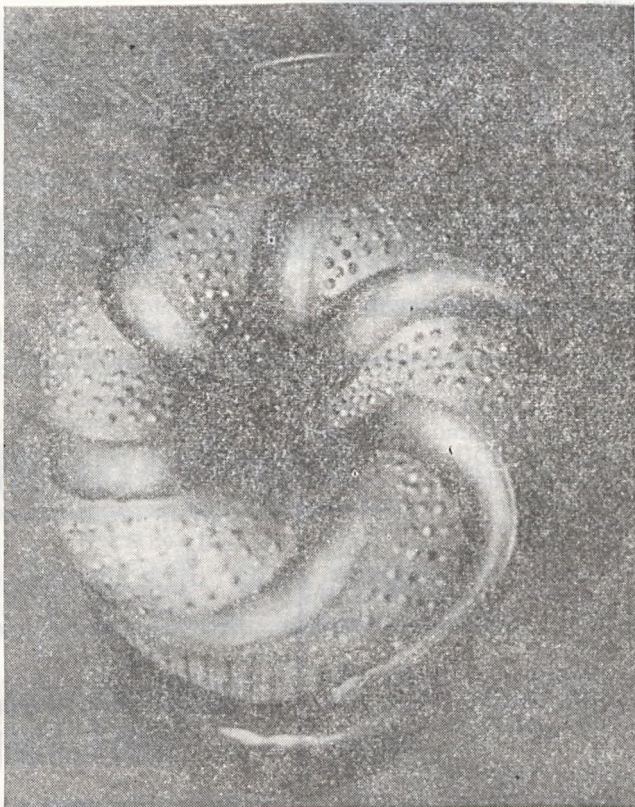
— Annak ellenére, hogy a gyémántfúrás szerszámai lényegesen drágábbak a többinél, mégis gazdaságosak. Recessen például hagyományos módszerrel 4 m/nap teljesítménnyel 20 ezer forint, gyémántfúrással 7 m/nappal 35 ezer forint, ez utóbbihoz csatlakozó gyorsmagszedés technológiával 14 m/nap teljesítménnyel 70 ezer forint termelési értéket értünk el. Miután a gyémántfúrás technológia költségei az összköltségnek csak 15–20 százalékát teszik ki, ha ezek a költségek a korábbi sórétfúrás szerszámköltségének többszörösére emelkednek is, a gyémántfúrás akkor is gazdaságosabb. A jobb minőségnek is van forintban kifejezhető értéke.

— *Mibe kerül mégis egy gyémántkorona?*

— A gyémántkoronák ára 15 és 90 ezer forint között változik. Ez függ az átméretől, a gyémánt minőségétől és mennyiségétől, valamint attól, hogy a koronába új, vagy visszanyert (rekuperált) gyémánt van-e beépítve. A legtöbb koronát a Szovjetunióból szerezük be, ezek olcsóbbak, emellett jó minőségűek, de szükség van nyugati importra is. Új típusok megrendelését gazdaságossági értékelés előzi meg, amely figyelembe veszi, a fúrási sebességet, a lefúrható folyóméterhosszat, az árat, a visszanyerhető gyémánt mennyiségét. Új típus rendelése esetén díjmentes kísérleti koronákat kérünk és kapunk. A koronák beszerzése az Anyag- és áruforgalmi főosztály, a külkereskedelmi osztály, a nyugati beszerzés a Nehézipari Külkereskedelmi Vállalat segítségével történik.

— *Milyen igényeket támaszt a gyémántfúrásos technológia a vele dolgozókkal és hogyan tudta ezt az üzem kielégíteni?*

— E technológia alkalmazása lényegesen nagyobb szakmai felkészültséget és

Felületi típusú, telejs szelvényű gyémántfúró, melyet főleg a gyökérágak indításánál alkalmaznak.

figyelmet kíván a műszaki és fizikai dolgozóktól, mint a régi módszer. Néhány másodpercnyi öblítés kimerítés a gyémánt elégséges vezethet. Szükség volt az úgynevezett szilárdanyag mentes iszapfélek alkalmazására, amelyet az olajipari szakemberektől vettünk át. A szivattyúnál a kisebb teljesítményű, de a beállított mennyiséget pontosan szállítókat kerültek előtérbe. A fizikai és műszaki dolgozók számára szervezett továbbképzőkön képeztük dolgozóinkat az új technológia eredményes alkalmazására. A kezdeti nehézségek után ma már igen eredményes munkát végzünk e technológiával, nemcsak saját területünkön, hanem bér munkában is, mellyel külső megrendelőink elégedettek.

A gyártók versenyben vannak egymással, hogy minél jobb minőségű gyémántkoronát állítsanak elő. A mi feladatunk, hogy időben tudomást szerezzünk a legjobb típusú gyémántfúrókról és azt munkaterületünkön használjuk. Ez a fejlődés, ez a jövő útja.

— *Mit jelent a mindig más és más feladat?*

— Szinte kimondottan beruházó munkát végzünk a vállalat egész területén. Sőt, még Budapesten, s a vállalat üdülőiben is. Természetesen ezeken túl karbantartó, felújító feladatokat is ellátunk. Az utóbbi években viszont csak beruházó munkákat végzett a mi brigádunk.

— *Hogyan, több építő brigádja van az üzemnek?*

— Nem, — mosolyodik el a csoportvezető — egy a Rózsa Ferenc, de két gazdasági csoportban dolgozik a brigád. A másik csoportvezető Tüttő György, míg a brigádvezető tisztét én látom el. Hát ezért mondtam, hogy a mi brigádunk. Persze helyesen, a mi csoportunk.

— *Legutóbbi feladatuk mi volt?*

— A balatonfüredi üdülőben a liftaknát kellett megnagyobbítanunk, mivel ide új, s nagyobb lift került. Ez mindannyiunknak új feladatot jelentett. Egyrészt a munka során jelentkező körülmények miatt, másrészt mivel erre május-június hónapokban került sor, tekintettel kellett lennünk az üdülő vendégekre. Kis szemét, kis zaj.

— *Mit jelent a mindig más és más feladat?*

— Szinte kimondottan beruházó munkát végzünk a vállalat egész területén. Sőt, még Budapesten, s a vállalat üdülőiben is. Természetesen ezeken túl karbantartó, felújító feladatokat is ellátunk. Az utóbbi években viszont csak beruházó munkákat végzett a mi brigádunk.

— *Hogyan, több építő brigádja van az üzemnek?*

— Nem, — mosolyodik el a csoportvezető — egy a Rózsa Ferenc, de két gazdasági csoportban dolgozik a brigád. A másik csoportvezető Tüttő György, míg a brigádvezető tisztét én látom el. Hát ezért mondtam, hogy a mi brigádunk. Persze helyesen, a mi csoportunk.

— *Legutóbbi feladatuk mi volt?*

— A balatonfüredi üdülőben a liftaknát kellett megnagyobbítanunk, mivel ide új, s nagyobb lift került. Ez mindannyiunknak új feladatot jelentett. Egyrészt a munka során jelentkező körülmények miatt, másrészt mivel erre május-június hónapokban került sor, tekintettel kellett lennünk az üdülő vendégekre. Kis szemét, kis zaj.

Az építőkről általában

A Szolgáltató üzemben hatalmas vasbeton épületváz terelődik, illetve magasodik a maga hét méterével az égbolt felé. A közel ötven méter hosszúságban elnyúló építmény alatt kimondottan elviselhető a nyári kánikula. Igaz, az oszlopok között cikázó levegő kellemes hűsítő érzetet teremt. Nem mondom, ha alapot kellene ásnom, vagy betont hordanom biztosan folya rólam a lé. Sőt, az is meglehet, hogy a most kellemesen árnyékot adó építményt a csudába kívánám, s kimondottan huzatnak titulálnám a most kellemes hűsítőnek becézett légneműt. Azt hiszem ez az a bizonyos nézőpont kérdés.

Nos, a számomra árnyékot jelentő hűsítőben kérdezem Véghe József építő csoportvezetőt.

— *Munkájuk az üzem területére korlátozódik-e, s jellemző-e az ilyen, vagy ehhez hasonló beruházó tevékenység végzése?*

— Szinte kimondottan beruházó munkát végzünk a vállalat egész területén. Sőt, még Budapesten, s a vállalat üdülőiben is. Természetesen ezeken túl karbantartó, felújító feladatokat is ellátunk. Az utóbbi években viszont csak beruházó munkákat végzett a mi brigádunk.

— *Hogyan, több építő brigádja van az üzemnek?*

— Nem, — mosolyodik el a csoportvezető — egy a Rózsa Ferenc, de két gazdasági csoportban dolgozik a brigád. A másik csoportvezető Tüttő György, míg a brigádvezető tisztét én látom el. Hát ezért mondtam, hogy a mi brigádunk. Persze helyesen, a mi csoportunk.

— *Legutóbbi feladatuk mi volt?*

— A balatonfüredi üdülőben a liftaknát kellett megnagyobbítanunk, mivel ide új, s nagyobb lift került. Ez mindannyiunknak új feladatot jelentett. Egyrészt a munka során jelentkező körülmények miatt, másrészt mivel erre május-június hónapokban került sor, tekintettel kellett lennünk az üdülő vendégekre. Kis szemét, kis zaj.

— *Mit jelent a mindig más és más feladat?*

— Szinte kimondottan beruházó munkát végzünk a vállalat egész területén. Sőt, még Budapesten, s a vállalat üdülőiben is. Természetesen ezeken túl karbantartó, felújító feladatokat is ellátunk. Az utóbbi években viszont csak beruházó munkákat végzett a mi brigádunk.

— *Hogyan, több építő brigádja van az üzemnek?*

— Nem, — mosolyodik el a csoportvezető — egy a Rózsa Ferenc, de két gazdasági csoportban dolgozik a brigád. A másik csoportvezető Tüttő György, míg a brigádvezető tisztét én látom el. Hát ezért mondtam, hogy a mi brigádunk. Persze helyesen, a mi csoportunk.

— *Legutóbbi feladatuk mi volt?*

— A balatonfüredi üdülőben a liftaknát kellett megnagyobbítanunk, mivel ide új, s nagyobb lift került. Ez mindannyiunknak új feladatot jelentett. Egyrészt a munka során jelentkező körülmények miatt, másrészt mivel erre május-június hónapokban került sor, tekintettel kellett lennünk az üdülő vendégekre. Kis szemét, kis zaj.

— *Mit jelent a mindig más és más feladat?*

— Szinte kimondottan beruházó munkát végzünk a vállalat egész területén. Sőt, még Budapesten, s a vállalat üdülőiben is. Természetesen ezeken túl karbantartó, felújító feladatokat is ellátunk. Az utóbbi években viszont csak beruházó munkákat végzett a mi brigádunk.

— *Hogyan, több építő brigádja van az üzemnek?*

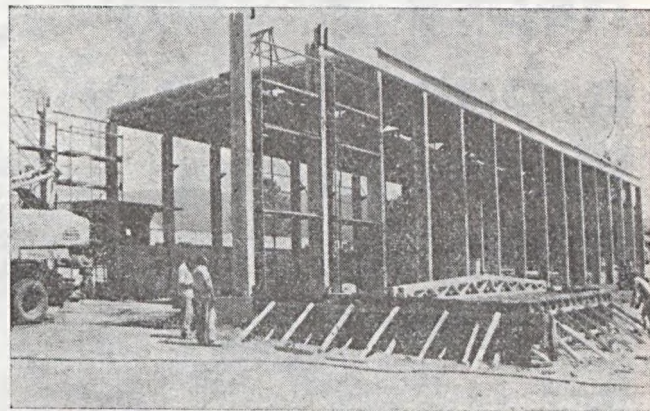
— Nem, — mosolyodik el a csoportvezető — egy a Rózsa Ferenc, de két gazdasági csoportban dolgozik a brigád. A másik csoportvezető Tüttő György, míg a brigádvezető tisztét én látom el. Hát ezért mondtam, hogy a mi brigádunk. Persze helyesen, a mi csoportunk.

— *Legutóbbi feladatuk mi volt?*

— A balatonfüredi üdülőben a liftaknát kellett megnagyobbítanunk, mivel ide új, s nagyobb lift került. Ez mindannyiunknak új feladatot jelentett. Egyrészt a munka során jelentkező körülmények miatt, másrészt mivel erre május-június hónapokban került sor, tekintettel kellett lennünk az üdülő vendégekre. Kis szemét, kis zaj.

— *Mit jelent a mindig más és más feladat?*

— Szinte kimondottan beruházó munkát végzünk a vállalat egész területén. Sőt, még Budapesten, s a vállalat üdülőiben is. Természetesen ezeken túl karbantartó, felújító feladatokat is ellátunk. Az utóbbi években viszont csak beruházó munkákat végzett a mi brigádunk.

Új építési technológiával, úgynevezett „mezőpanel” szerkezettel készül a Szolgáltató üzemben az új bányagépjavító műhely. Réz Gyula felvétele

— Kellemes változatosságot az építőiparban dolgozók monotonosságával szemben. Itt a végzett munka érdekesebb, de jóval nehezebb is. Azért, mert nekünk állandóan tanulnunk kell, s mire elsajátítunk egy technológiát máris másfélével találkozunk, azzal kell megbirkóznunk. De nehézzé azért is a szó igazi értelmében, mert gépi felszereltségünk nem valami választékos. Egy daru, s egy felvonó, amire számíthatunk. Szóval sok a nehéz kétkezi fizikai munka.

— *Mit jelent a jöllehet változatosságot ígérő, de mégis csak új technológiával történő munkák elvégzése?*

— Az előbb már említettem, sokat kell forgatni a szakirodalmat. Biztosra kell menni, kétszeres odaadással, hiszen a mi esetünkben mást jelent a rutin mint annál az építőnél, aki adott technológiával ki tudja már hányszor dolgozni. Nézzem itt körül. Ezzel a módszerrel is először dolgozunk, s azt csak a jó ég tudja, hogy mikor fogunk ismét. Nem lehet a véletlenre bízni a mi szak-

— *Mit jelent a jöllehet változatosságot ígérő, de mégis csak új technológiával történő munkák elvégzése?*

— Az előbb már említettem, sokat kell forgatni a szakirodalmat. Biztosra kell menni, kétszeres odaadással, hiszen a mi esetünkben mást jelent a rutin mint annál az építőnél, aki adott technológiával ki tudja már hányszor dolgozni. Nézzem itt körül. Ezzel a módszerrel is először dolgozunk, s azt csak a jó ég tudja, hogy mikor fogunk ismét. Nem lehet a véletlenre bízni a mi szak-

A szovjet gazdaság egy napja

A Szovjetunióban a mintegy 130 millió munkás, paraszt és alkalmazott naponta több mint 3 milliárd rubel alatt több mint 2 millió pár cipő, mintegy 30 millió négyzetméternyi különféle szövet, 23 ezer rádiókészülék, 16 ezer televízió készülék, 16 ezer hűtőszekrény készül. Az olajbányások naponta több mint 12 millió barrel folyékony tüzelőanyagot, a gázipari dolgozók körülbelül 1 milliárd 300 millió köbméter gázt, a bányászok mintegy 2 millió tonna szenet termelnek.

Naponta 300 ezer szovjet ember száll repülőgépre, majdnem 150 millió ül hajóra, 10 millióan utaznak vonaton. A Szovjetunióban minden egyes nap több mint 13 ezer gyermek születik. Az egészségre több mint 1 millió orvos vigyáz. Minden harmadik orvos szovjet állampolgár.

APN

Nagy sikere volt a bányássznapon a Bányászati Múzeum föld alatti kiállításának. Ebben nagy része volt a Szolgáltató üzem szakembereinek és a IV. sz. bányászati brigádjának. Kőrödi Gábor felvétele

Rangos viadalok

Népes mezőny
a bányásznap
versenyeken

A 31. bányásznap alkalmából a vállalati tömegsport bizottság ünnepi sportversenyeket rendezett hat sportágban. A résztvevő bányászfiatalok újra tanújelét adták, hogy nemcsak a munkában, a sportban is helytállnak. Ezt bizonyították a versenyeken való népes mezőnyük és az elért jó eredmények. A hagyományos bányásznap villámturnát a sakkozók versenyével közdtek a szálló termében. A csapatküzdelemben újra két fellegrár, a IV-es és II-es üzem vívott nagy küzdelmet a végső győzelemért. Ezúttal a petőciek kerültek ki győztesként, míg a harmadik helyen az EDÜ végzett.

Az egyéni versenyben, mint már annyiszor, újra a nagy ötös gárda osztotta fel a dobogós helyeket. Sámuel remekül játszott, a vártól könnyebben győzött

Solti és Elek előtt, míg a veterán Balázs a IV. helyre szorult...

Népes mezőny részvételével került sor a férfi asztalitenisz döntőjére a munkásszállón. Akár bányásznap ajándéknak is beillt az újjáalakított játéktér, dicséret illeti mindazokat akik a terem felújításában dolgoztak. A szép környezethez méltóan kezdődtek el az egyéni csatározások.

A két kiemelt, Bárány és Jobb egyre közelebb kerültek egymáshoz. Végül is a finálé igazi nagy küzdelmet hozott, Bárány kezdett jobban, de jött Jobb és háromjatszós küzdelemben a maga javára fordította az eredményt. Harmadik helyen az idősebb korosztályt képviselő Bélafi végzett. Lapzártá után a versenyek még folytatódtak, további tudósítás a következő számunkban.

K. M.

Spart

LABDARÚGÁS

Rajt, szépséghibával

Az eddigi könyörtelen nyár most kegyes arcát mutatja. Hűsítő szellő lengedez a pálya fölött, az ég csatornáiból frissen öntözött salakos pálya, olyan sima mint egy biliárdasztal, amíg kevesen használják.

Az öltöző folyosón fekete hajú, kreol bőrű, piros, zöld, kék mezés fiatal emberek vonulnak a játéktérre. Még tart a nyár, de a labdarúgók számára ilt az ősz — játékban. Megkezdődött a második „félidő” azaz az őszi bajnokság. A pálya fellett bújócskát játszik a nap sugar a felhők között. Ugyan ezt teszi a II. üzem „ölt lent” a szolgáltatók ellen. Egyszer csak „hírnök” érkezik a bakonyiaktól és közli, hogy a fiúk még nyaralnak. Hát nesze neked bajnokság. Szóval így kezdődött és hogy folytatódott?

Erről leginkább a IV. üzemiek tudnának szólni. A visszavágás reményében érkeztek a Kis-kut. elleni összecsapásra. Törleszteni szerettek volna a tavaszi vereségükért. A kiskutasok ezt — legalább is a pályán — nem méltányolták, mert támadást, támadásra vezetve remek küzdelem után újra győztesként hagyták el a játéktér. A petőciek ezzel a vereséggel végleg kiestek a bajnoki címért folyó küzdelmekből, sőt inog allattuk a dobogó másik két helye is...

Nem így a kutatók alatt, akik nagyarányú győzelmükkel megerősítették vezető pozíciójukat a bajnokságban és biztosan haladnak céljaik felé. Az anyagosztály ezen a találkozón

csak megnehezíteni tudta a listavezető győzelmét, de nem megakadályozni. Változatos, jó iramú mérkőzést hozott az EDÜ—Szálló csapatainak találkozója. Az első félidőben kiegyensúlyozott játékot láthattunk, szünet után az edzők többet támadtak, győzelmüket elsősorban a gólhelyzetek jobb kihasználásának köszönhetően.

A pályát elárasztó víztócsáknak megfelelően „vízilabda” eredményt hozott a III. üzem—Szolgáltató „B” mérkőzése. Kevesen gondolták volna, hogy az első félidő játéka és eredmény (2-2) után a bányász fiatalok ilyen arányú győzelmet aratnak ezen a találkozón. Már pedig így történt, 9 góllal terhelték meg az ellenfelük hálóját. Így továbbra is versenyben maradtak az elsősegért.

Végeredményben jól kezdődött az őszi nyitány, leszámítva a II. üzem csapatának távollétét, izgalmas, jó iramú mérkőzéseket láthattunk. Az élmezőny egy kiesít felhígult, de még semmi sem tisztázódott. Továbbra is kiélezett harcra lehet számítani, mert a bajnokság befejezése előtt hat fordulóval még mindig négy csapat esélyes az első helyre.

XIII. forduló eredményei: Kutató-mélyfűrő—Anyagosztály 6-1 (3-0), Szolgáltató „A”—II. üzem 3-0, EDÜ—Szálló 2-1 (1-1), Kis-kut.—IV. üzem 2-1 (0-0), III. üzem—Szolgáltató „B” 9-4 (2-2).

Kovács Miklós

MHSZ a IV. sz. üzemben

Amémrigiben Dányi Zoltánnal, a IV. sz. bányáüzem MHSZ klubtitkárával beszélgettem az MHSZ-ről, hiszen szinte nincs olyan dolgozó az üzemben, aki legalább egy lövészet erejéig ne került volna kapcsolatba vele. Hol van a helye, mi a szerepe az MHSZ-nek az üzemi életben?

— Az MHSZ az üzemben a sajátos adottságoknak megfelelően, elsősorban mint lövészközpont jelenik meg, de nemcsak ez a feladata, sőt elsősorban nem is ez, hanem az, hogy a hazafias honvédelmi neveléssel, elő- és utóképzéssel, tömegsporttal kapcsolatos számunkra meghatározott feladatokat teljesítsük. Saját rendezvényeinkkel, valamint a városi vezetőség által szervezett — HKL városi verseny, ÖHV és THV — versenyeken való részvételünkkel hozzájárultunk az MHSZ tevékenységének propagálásához, a honvédelmi sportok népszerűsítéséhez, az MHSZ társadalmi elismerésének növeléséhez.

— Mit tud nyújtani az MHSZ tagjainak, és azoknak akik kapcsolatba kerülnek vele?

— Sajnos az elmúlt években a taglétszám nem nőtt, sőt valamelyest csökkent. Úgy gondolom, az üzemi klubtanácsnak és nekem is ezen a téren van mit tenni. Az utóbbi években valamelyest elfordulás tapasztalható, különösen a női versenyzőkkel van probléma. Ebben az évben például még egyszer sem indultak a vállalati bajnokságon. Férfi csapatunk szerencsére becsületesen helyt áll. 1973—79—80-ban másodikká lettek a vállalati bajnokságon. Ezen kívül persze üzemi dolgozói nagy létszámban vesznek részt különböző részleg lövészversenyben. Éves szinten mintegy 2500 főt mozgósít az üzemi MHSZ klub.

— Milyen a klub kapcsolata más intézetekkel, szervezetekkel?

— Munkánkat elsősorban a városi vezetőség határozza meg. Sajnos a velük való kapcsolat néha hagy maga után kívánnivalót, a szervezés nem mindig időben történik egy-egy versenyre és néha a versenyek is vontatottak, sok a holtidő. Ez sajnos versenyzőinknek kedvét szegi. Gondolom, ezen a téren lehet változtatni, hiszen más gondok is volt, ami aztán megoldódott. Tavaly problémánk volt a lövészrellátással, az szerencsére idén rendeződött.

— A klub megalakulása óta két általános iskolát és egy szakközépiskolát patronál. Ezek az intézmények elégedettek az ott működő szakkörök munkájával. Sebestyén András, a Mecsek-aljai Általános Iskola lövészszakkörének vezetője különösen jó munkát végez.

— Ebben az évben megoldódott a tartalékosok utóképzésének problémája, ami nem kis gondot jelentett a néphadseregnek. A gond most arról az oldalról jelentkezik, hogy a tartalékosok nem szívesen járnak képzésre, rossz a megjelenési arány.

— Újból azt kérdezem, amit a beszélgetés elején:

— Van-e helye az MHSZ-nek az üzemi életben?

— Azt hiszem feltétlenül igennel kell válaszolnom, az üzemi megfelelően támogat anyagilag, munkánk végzéséhez elég. Az MHSZ klubban végzett munkáért többen kaptak MHSZ-munka bronz, ezüst, arany fokozat kitüntetést. Ami nagyon fontos, az emberek igénylik „szolgáltatásainkat”. Azt hiszem ismernek és elismernek minket. Azért ha kívánhatnánk valamit, azt kérnénk, hogy az MHSZ iránt érdeklődő fiatalokat küldjék hozzánk, valamint azt, hogy az üzemi ezután is az eddigiekhez hasonlóan támogassa tevékenységünket a honvédelmi munka terén.

Weszti László

Sakk

5. sz. feladat
Szilárd—Jaksa

Világos lép és nyer!

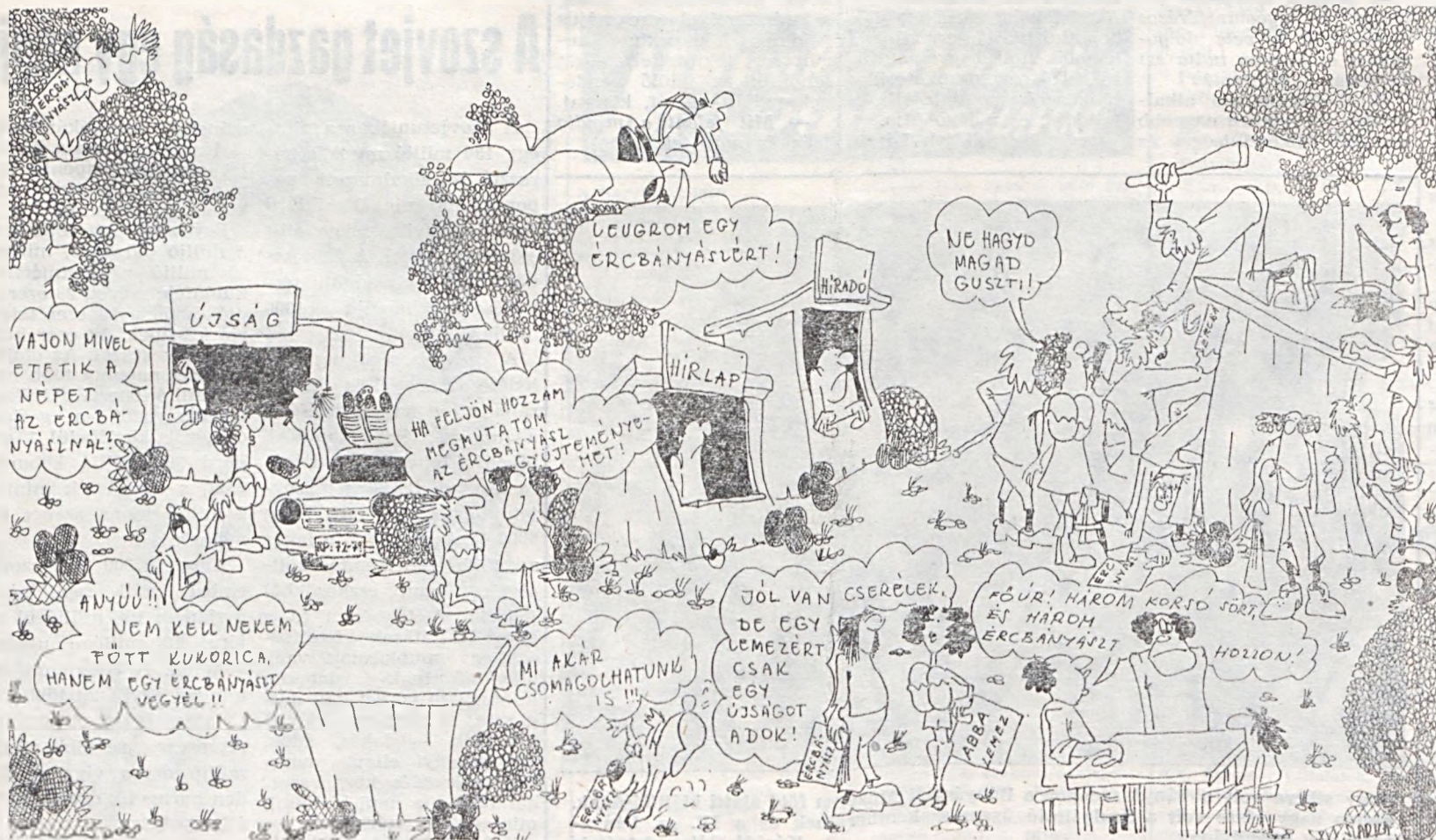
Sötétnek gyalogelőnye van, de tisztjel passzívak, a királyállás kissé szellős. Világos szép kuleslépéssel azonnal eldönti a küzdelmet. A megoldásokat 1981. szeptember 30-ig kell a szerkesztőség címére beküldeni.

A 4. sz. feladat (Dr. Demény—Krisztián) megoldása: 1. —, b6!! (Kivédi a fenyegető 2. Vc8+-ot és egyúttal közvetve védi a bástyát is, mert fenyeget Fb7 matt.) 2. Vf3, Bd1+!! (Nem

üthető, mert Fb7 matt következnek.) 3. Kg2, Bg1+. 4. Kh3, Fc8+. 5. g4, h5! és sötét nyert. A játszmában 5. c6, Fc6:+ stb. következett.

Koszorús Pál

RAJZOLÓNK BÁNYÁSZNAPI TAPASZTALATAI.